

ଦୃଶ୍ୟ ୧

ନଭେମ୍ବର ମାସ ର , ଅପରାହ୍ନ ୪ଟା , ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ନିଜ କାମ ସାରି ଶୟନ କଷ କୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଗଭର, ଗୋରୁ ପଲ ନିଜର ନୀତି ଦିନ ଖାଦ୍ୟ ପରେ ଇତ ତସ୍ତ ଭାବରେ ନିଜ ନିଜ ର ଗୁହାଳ ଅଭିମୁଖେ ଯିବା ପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର , ଖାଦ୍ୟ ଅନ୍ୟେକ୍ଷଣ ରେ ଥିବା ଚଢେଇ ସବୁ ନିଜ ନିଜ ନିତ କୁ ଫେରି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟତ । ହଟାତ୍ ଭୟଙ୍କର ଶବ୍ଦ ରେ ବଣ ଟା ଫାଟି ପଡ଼ିଲା , ଗୋରୁ ପଲ ଗାଆଁ ଅଭିମୁଖେ ଧାଇଁ ବାରେ ଲାଗି ଛନ୍ତି, ଯେମିତି କି କିଛି ଗୋଟିଏ ଅଘଟଣ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି କିମ୍ବା ଅଘଟଣ କୁ ଦେଖି ଇତ ତସ୍ତ ବଣ ଭୂମି । ଗାଁ ର କିଛି ଆଦିବାସୀ ପିଲା ମାନେ ଖେଳ ବନ୍ଦ କରି ଗୋରୁ ପଲ ଆସୁ ଥିବା ରାସ୍ତା ର ବିପରୀତ ଦିଗକୁ ବଣ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି । ଘାଟ ଜଂଗଲ, ଦିନ ବେଳା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ମଧ୍ୟ ଡରନ୍ତି ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ କିଛି ସମୟ ସ୍ଥିର ହେବାପାଇଁ । ଆଦିବାସୀ ପିଲାଙ୍କ ସାହସ ଦେଖି ଯେମିତି ଗୋରୁ ପଲ ବି ଟିକେ ସାହସ ଯୁଗାଇଲା ଭଳି ମନେ ହେଲା । ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ମିଟର ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା ପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଗୋଟିଏ ସରୁ ଧାରା ର ରକ୍ତ ନଦୀ ଟିଏ ଯେମିତି ବହୁତ କଷ୍ଟ ରେ ପ୍ରକୃତି ର ନିୟମ କୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାର ବାକୁ ସଂଘର୍ଷ କରି କରି ନିଜେ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଇଛି ।

କିଛି ବାଟ ଗଲାପରେ ଆଦିବାସୀ ପିଲା ମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେମିତି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ସ୍ତବ୍ଧ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ ମୁଣ୍ଡ ରେ ହାତ ଦେଇ ବସିଛି, ଯେମିତି ଲାଗୁଛି ପ୍ରକୃତି ମା ତା ପୁତ୍ର ର ଦହନୀୟ ଅବସ୍ଥା ରେ ମୀୟମ୍ରାଣ ହୋଇ ବସି ରହି ନୀରବ ରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛି ।

ଏ କଣ ଜଙ୍ଗଲ ର ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ ଙ୍କ ସହିତ ଶାକାହାରୀ ପଶୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ରେ ଜମା ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ କୋଳାହଳ ମୟ ଜଙ୍ଗଲ ଟା ଆଜି ସ୍ତବ୍ଧ ନୀରବ ।

ଆଦିବାସୀ ପିଲା ମାନେ ଯାଇ ଦେଖନ୍ତି ତ, କୁଛି ଦୂରରେ ଛୋଟିଆ ଝରଣା ର ପାର୍ଶ୍ବ ଦେଶ ରେ କେହି ଜଣେ ଅଚେତ ହୋଇ ମୁହଁ ମାଡି ପଡ଼ିଛି । କିଛି ପିଲା ହାତ ରେ ଧରିଥିବା ଧନୁ ତୀର ସାହାଯ୍ୟ ରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ଜୀବ ଜନ୍ତୁ ଙ୍କୁ ଘଉଡାଇ ବାରେ ଲାଗିଗଲେ , ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ , ଏହି ନିରୀହ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ମାନେ ମଧ୍ୟ ବେତାର ଓ ନିରୁପାୟ, ଆଉ ମଣିଷ ମାନଙ୍କ ର ଉପସ୍ଥିତ କାମନା କରିଥିଲେ କି କଣ । ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ମାଙ୍କଡ ଗୁଡାକ ସେମିତି ବସି ରହିଥିବାର ଦୃଷ୍ୟ । କିଛି ହରିଣ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦୂର କୁ ଯାଇ କରୁଣ ନୟନରେ ଅପେକ୍ଷା ରତ । ଯେମିତି ମନେ ହେଉଥାଏ ଏହି ଅଚେତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକ ଟି ବୋଧେ ଏହି ନିର୍ବୋଧ, ବନ୍ୟ ଜନ୍ତୁ ଙ୍କ ର ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରକ୍ତ ।

ପ୍ରାୟ ୨୦ ଫୁଟ ଦୂରରେ ରାସାୟନିକ ବିସ୍ଫୋରଣ ଯୋଗୁ ହୋଇଥିବା ଗର୍ଭ ଏବେ ବି ସଦ୍ୟ, ପାଖରେ ପଡିଥିବା ଦୁଇଟି ରକ୍ତ ଲଗା ବୁଲେଟ , ଯେମିତି ନିଜକୁ ଧିକାର କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।

ଅଚେତ୍ ହୋଇ ପଡିଥିବା ଲୋକ ଟି ର ବଳିଷ୍ଠ ବାହୁ, ବିଶାଳ ଛାତି ସହିତ ଗୋରା ତକ୍ ତକ୍ ଚେହେରା ଯେମିତି ଜଣେଇ ଦେଉଥାଏ ଯେ ସଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ ଗୋଲାପ ଫୁଲଟି ଖରା ଧାସ ରେ ମଳିନ ପଡି ଯାଇଛି । ଗୋରା ତକ୍ ତକ୍ ଚେହେରା ରେ ଧଳା ରଙ୍ଗର କମିଜ୍ ଯେମିତି ଜଣେ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ର ବର୍ଣନା କରୁଛି । ଆଉ ଯୁବକ ଜଣକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ରେ ଜର୍ଜରିତ ହୋଇ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ କଣ୍ଠ ରେ ପାଣି ପାଣି ବୋଲି ଡହଳ ବିକଳ ହେଉଛି ।

ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ଯୁବକର ଯନ୍ତ୍ରଣା କୁ ସହ୍ୟ ନକରି ପାରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ବି ଛଟ ପଟ ହେଉଛନ୍ତି । ସାରା ପରିବେଶ ସ୍ତବ୍ଧ ଆଉ ନିସହାୟ । ଯୁବକ ଜଣକ ଶରୀର ରେ କ୍ଷତ ବିକ୍ଷତ ଆଉ ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି ର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଚିହ୍ନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରତିଫଳିତ ।

ଭିଡ଼ ଭିତରୁ କେହି ଜଣେ କହି ପକାଇଲା ଆରେ ଏ ତ ଆଦିତ୍ୟ ସାର୍ । ଆରେ ଚାଲ ଆଦିତ୍ୟ ସାରଙ୍କୁ ଧର ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଗାଆଁ ଭିତରକୁ ନେଇଯିବା ପିଲା ମାନେ ଦୌଡି ଯାଇ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ରେ ଉଠାଇ ନେଇ ଆସିଥିଲେ ଜଙ୍ଗଲ ବାହାରେ ଥିବା ଖେଳ ପଡିଆ କୁ । ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଫାଟି ରକ୍ତ ବୋହିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ , ତାହାଣ ହାତ ର ବାହୁ ମୂଳର (ବନ୍ଧୁକ ର ଗୁଳି ପଶି ବାହାରି ଯାଇଥିଲେ ବି) କ୍ଷତ ସ୍ଥାନ ରୁ ରକ୍ତର ପ୍ରଭାବ ଏବେ ବି ବହିବାରେ ଲାଗିଥାଏ ।

ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ପିଲା ନିଜ ଗାମୁଛା କୁ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତ ସ୍ଥାନ ରେ ରକ୍ତ ର ପ୍ରଭାବ ସେହି ଭଳି ରହିଥାଏ। ଏହି ଘଟଣା କିମ୍ବା ଦେହ ଘଣ୍ଟା ବ୍ୟବଧାନରେ ଏ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟି ଯାଇଥିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି। ଖବର ଟା ବିଜୁଳି ବେଗରେ ବ୍ୟାପିବାକୁ ଲାଗି ଥାଏ। ଆଦିବାସୀ ଗାଆଁ ର ଲୋକ ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, ଗାଆଁ ମୁଖ୍ୟାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ବୈଦ ମହାଶୟ ଆସିଗଲେଣି ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲରୁ କିଛି ତେର ମୂଳୀକା ମାଧ୍ୟମରେ ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ ଲାଗିଗଲେଣି। ଆଉ କିଛି ତେର ମୂଳ ଔଷଧ ଆଣିବାକୁ ପଠାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଅନ୍ୟଜଣେ ଶିଷ୍ୟ କୁ। ଟିକେ ଚେତା ଫେରିବାର ପୂର୍ବ ସୂଚନା ଦେଇ ସାରିଥାନ୍ତି ଆଦିତ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ।

ଆଦିବାସୀ ମହିଳା ମାନେ ନିଜର ଇଷ୍ଟ ଦେବୀଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ଜୋର ଜୋର ରେ ଗୀତ ଗାଇବାରେ ଲାଗିଗଲେଣି। ଗ୍ରାମ ମୁଖ୍ୟାଙ୍କ କଥା ରେ ବୈଦ ମହାଶୟ କିଛି ହଲଦୀ ସହିତ ତେର ମୂଳି ଔଷଧ ତିଆରି କରି ରକ୍ତ ବୋହିବା ସ୍ଥାନ କୁ ପରିଷ୍କାର କରି ଶୁଖିଲା କପଡ଼ା ସହିତ କ୍ଷତ ସ୍ଥାନ ରେ ଲଗାଇ ଦେଇ ଥାନ୍ତି। ହେଲେ ବି ରକ୍ତ ବନ୍ଦ ହେବାର ନା ଧରୁ ନ ଥାଏ। ଗ୍ରାମ ମୁଖ୍ୟାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମ ର ବୈଦ କୁ ଡାକିବାକୁ ଦୁଇଜଣ ଦୌଡ଼ି ଚାଲିଗଲେଣି। କିଛି ଆଦିବାସୀ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ମାନେ କିଛି ଶୁଖିଲା କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରି ନିଆଁ ଲଗାଇ ସାରିଲେଣି। ଆଉ କିଛି ମହିଳା ନିଜର ଶାଢ଼ୀ ଓ କପଡ଼ାରେ ସ୍ଥାନ ଟିକି ଆୟତ କରି ସାରିଲେଣି। ଆଜି ରାତି ରେ ବୋଧେ ଆଦିତ୍ୟ କୁ ଗାଆଁ ଭିତରକୁ ନେବା ସମ୍ଭବ ପର ନୁହେଁ। କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନ ରେ ପାଖ ଗାଁ ରୁ ବୈଦ ନିଜର ତେର ମୂଳି ବ୍ୟାଗ୍ ଧରି ପହଞ୍ଚି ଗଲେଣି ତାଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇ ମହିଳା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କିଛି ତେର ମୂଳୀ ଔଷଧ କୁ ବାଟିବାରେ ଲାଗି ଗଲେଣି।

ମାଙ୍କଡ଼ ଓ ହରିଣ ମାନେ ଯେଉଁ ମାନେ କି ମଣିଷ କୁ ଅମାନବିକତା ପାଇଁ ଡରନ୍ତି କିମ୍ବା ଘୃଣା କରନ୍ତି ସେମାନେ ବି ଆଦିତ୍ୟ କୁ ଜଗି ରହିଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ମାନ ହେଉଛି।

ରାତି ସାରା ବୈଦ ମାନଙ୍କ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଗ୍ରାମ ଦେବୀଙ୍କ ଆସ୍ତିବାଦ ଫଳରେ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ଚେତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥର ପାଇଁ ଆସିଲା ଏବଂ ସେ ମା ବୋଲି ଡାକିଲେ ପୁଣି ସେହି ଅଚେତ। କ୍ଷତ ସ୍ଥାନ ବେଶୀ ଗଭୀର ହୋଇଥିବାରୁ ରକ୍ତ ର ଅଭାବ ପରି ଲକ୍ଷିତ ହେଲାଣି। ବୈଦ ମାନେ ଏହି ପରିସ୍ଥିତି କୁ ସମ୍ଭାଳିବା ପାଇଁ ଏକ ରକମ୍ ଅକ୍ଷୟ ବୋଲି ପରି ଲକ୍ଷିତ ହେଲାଣି। କେଉଁଠି ଖବର ପାଇ ନରହରି ବାବୁ (Principal Chief Conservator of Forests) ନିଜର ଜିପ୍ ଧରି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେଣି। ନରହରି ବାବୁ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କର ଏମିତି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ସାଙ୍ଗେ ନିଜ ମୋବାଇଲ୍ ରୁ ଫୋନ କରିଥିଲେ ପୋଲିସ କମିଶନରର କୁ ଏବଂ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଜିଲ୍ଲା କଲେକ୍ଟର ମିଶେସ ଅର୍ପିତା ଦାସ କୁ। ସକାଳ ୬ ଘଟିକା ସମୟରେ ଜିଲ୍ଲାର ପୋଲିସ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସହିତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ (ମିସେସ ଦାସ) ପହଞ୍ଚି ଥିଲେ ଦୁଘଟଣା ସ୍ଥାନରେ।

କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନରେ ରାଜ୍ୟ ର ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ପତ୍ନୀ ମିସେସ୍ ଶତପଥୀ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ। ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ କୁ ଡକାଯାଇ ଭୁବନେଶ୍ୱର ର ଆପୋଲୋ ହସ୍ପିଟାଲ କୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଆଦିତ୍ୟ କୁ , କିଛି ଆଦିବାସୀ ମହିଳା ଓ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ଅଣ୍ଟା ଭିଡି ଥିଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସିବାକୁ , ହେଲେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ (ମିସେସ ଦାସ) ହାତ ଯୋଡ଼ି ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ନ ଯିବା ପାଇଁ ଏବଂ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ଗ୍ରାମବାସୀ ମାନଙ୍କୁ। କିଛି ମହିଳା ମିସେସ ଦାସ କୁ ସନ୍ତାନ ଦେବାକୁ ଆଗେ ଯାଇ ଗ୍ରାମ ଦେବୀ ଙ୍କ ଛଡ଼ା ଫୁଲ ଓ କିଛି ଧଣ୍ଡା ପାଦୁକା ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଅର୍ପିତା କୁ ଆଉ କହିଥିଲେ , ଏହି ଫୁଲ ତାଙ୍କ bed ତଳେ ରାକ୍ଷୀ ଦେବାକୁ ଏବଂ ଗ୍ରାମ ମୁଖ୍ୟା ଗ୍ରାମ ରେ ସାତ ଦିନ ଧରି ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଦିବାସୀ ଲୋକ ମାନେ ଲାଗିପଡିଲେ ଗ୍ରାମ ଦେବୀ ଙ୍କ ପାଖରେ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା ପାଇଁ।

ଘଞ୍ଚ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଯିବା ଟିକେ ଅସୁବିଧା ହେବାରୁ ଗ୍ରାମ ଲୋକ ଓ ମେଡିକାଲ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ସହଯୋଗ ରେ ଆଦିତ୍ୟ କୁ ବଣ ରୁ ବାହାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ରେ ଲାଇଫ ସପୋର୍ଟ ଲଗାଯାଇ Green Caridoor କରାଯାଇ ସୁଦୂର ମୟୂର ଭଞ୍ଜ ରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆପୋଲୋ hospital କୁ ମାତ୍ର 3 ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ transfer କରାଯାଇଥିଲା। ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଆଗରେ 2ଟି ପୋଲିସ ଗାଡ଼ି ରାସ୍ତା ରୁ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ଭିଡ଼ ଓ ଛକ ଛକ ରେ ଟ୍ରାଫିକ୍ control କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ଥାନ୍ତି। ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ଗୋଟେ ବଡ଼ ବିପତ୍ତି ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓ ରାଜ୍ୟବାସୀ। ଖବର ପାଇଁ ନାଇ ନ ଥିବା ଭିଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର ର ଆପୋଲୋ ହସ୍ପିଟାଲରେ। କଥାରେ କହନ୍ତି ନା ସୋରିଷ ବୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ତଳେ ପଡ଼େନି।

ଓଡ଼ିଶା ବାସୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏତେ ଯୁବ ସମାଗମ ବୋଧେ ପ୍ରଥମ ଥର ଅନୁଭବ କରି ଥିବେ କି କଣ ! ପୁରୀ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରଥ ଯାତ୍ରା ପରେ ଯଦି ଲୋକ ସମାଗମ ଥାଏ ତାହେଲେ ଆପୋଲୋ ହସ୍ପିଟାଲରେ ସେଦିନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଯୁବକ ଯୁବତୀ ମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ଆଦିତ୍ୟ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଥରେ ଦେଖିବାକୁ । ଏପଟେ ପୋଲିସ ମୁତୟନ ହୋଇ ସାରିଥାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳା ସହିତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ । ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ବ୍ୟବଧାନରେ । ପୋଲିସ ବନ୍ଧୁ ମାନେ ଟ୍ରାଫିକ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଥାନ୍ତି । ଯୁବ ବନ୍ଧୁ ମାନେ ଏପଟେ ସ୍ନୋଗାନ ଦେଇ ଚାଲି ଥାନ୍ତି, ଆଦିତ୍ୟ ମୁଣ୍ଡା ତୁମ ର କିଛି ହେବନି ଆମେ ତୁମ ସାଥରେ ଅଛୁ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗ୍ରୁପ୍ ପକ୍ଷରେ ପାଲି ଧରି କହିଥାନ୍ତି ଆଦିତ୍ୟ ମୁଣ୍ଡା ତୁମ ର କିଛି ହେବନି, ଆମେ ତୁମ ସାଥରେ ଅଛୁ ତୁମ ସାଥରେ ଅଛୁ ।.....

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ହାୟ ହାୟ

ହାୟ ହାୟ ।

ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ ତୁମେ ଇସ୍ତଫା ଦିଅ

ଇସ୍ତଫା ଦିଅ ।

ଆଦିତ୍ୟ ମୁଣ୍ଡା ଜିନ୍ଦାବାଦ

ଜିନ୍ଦାବାଦ ।

ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ, ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଯୁବ ସମାଗମ ଉତ୍ସବ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ରୁ ଆପୋଲୋ ହସ୍ପିଟାଲରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିଛି । ରାଜଧାନୀ ର Law and Order ଏବେ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟସ୍ତ । ପୋଲିସ୍ ଲାଠିଚାଳନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇ ମଧ୍ୟ କରୁ ନ ଥାନ୍ତି । ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ର ବିବେକ ମଧ୍ୟ ମନା କରୁଛି, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯୁବ ସମାଗମକୁ ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ । କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, କେବଳ ଯେ ହସ୍ପିଟାଲ ଆଗରେ ନୁହେଁ ବରଂ ସଚିବାଳୟ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ, ବାଚସ୍ପତି ସମସ୍ତଙ୍କ ଘର ଆଗରେ କେବଳ ୧୬ ରୁ ୩୦ ବର୍ଷ ପିଲା ମାନଙ୍କ ର ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼, କେବଳ ଯେ ଛତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ନୁହନ୍ତି, ସାଧାରଣ ଜନତା ବି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଯୋଗ ଦେଲେଣି ।

ପୋଲିସ୍ ବାହିନୀ ର ଅଭାବ ଓ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କଢ଼ା କରିବା ପାଇଁ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ ଡକ୍ଟର ନୃସିଂହ ଚରଣ ମହାନ୍ତି, ପାଖ ରାଜ୍ୟ ବଂଗାଲ ଓ ବିହାର ରୁ ଅଧିକ ପୋଲିସ ମୁତୟନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ଚିଠି କରି ସାରିଲେଣି । ଏବଂ ଯାହା ଜଣା ପଡ଼ୁଛି, ବିହାର ରୁ ୫୦୦ ପୋଲିସ ଓ ବଙ୍ଗାଲ ରୁ ୩୦୦ ପୋଲିସ ବାହିନୀ ଓଡ଼ିଶା ଅଭିମୁଖେ ବାହାରି ପଡିଲେଣି ।

ଗୋଟିଏ ଅନିଶ୍ଚିତତା ଭୟ ଓ ଆଶଙ୍କାରେ ଆତଙ୍କିତ ସାରା ଓଡ଼ିଶା ଆଜି ଯେମିତି ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ସମାଧାନ ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଛି ।

ଦୃଶ୍ୟ ୨

ଆପୋଲୋ ହସ୍ପିଟାଲରେ, ଆଦିତ୍ୟ ICU bed ରେ ଚେତା ଶୂନ୍ୟ ଭାବରେ ପଡିଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ । ମିସେସ୍ ଆଦିତ୍ୟ, ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ମନ ନେଇ ଆପୋଲୋ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ର room no ୧୮୩୫ ର କାଚ ଝରକା ବାହାରକୁ ଦେଖି ଲୁହ ଗଡାଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ, ସାଥରେ ମିଶେସ ଶତପଥୀ, ଓ ସମ୍ପୃତ (ରାଜ୍ୟ ର ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର) attendant bed ରେ ବସି ଦୁହେଁ ମୁଣ୍ଡାରେ ହାତ ଦେଇ ବସିଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ।

ବାହାରେ ୨ ଜଣ ହୋମ ଗାର୍ଡଙ୍କ ସହିତ ପୋଲିସ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଅପେକ୍ଷା ରତ ।

ହଟାତ୍ ଟେଲିଭିଜନ ପରଦାରେ news କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତ ହତବାକ ଓ ସ୍ତବ୍ଧ ।

ନିୟୁଜ୍ chanel ର ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ତରୁଣୀକୁ news ପଢୁଥିବା ର ଦୃଶ୍ୟ,

ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜସେବୀ, ପରିବେଶ ବିତ୍, ବିପ୍ଳବୀ ତିନୁ ଧାରା ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଦିତ୍ୟ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଗତକାଲି କିଛି ଦୂର୍ଭୁତ, ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରିବାର ପ୍ରାୟାସ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ମରଣାନ୍ତକ ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁ ରାଜନୈତିକ ମହଲରେ ହଲଚଲ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ବିରୋଧୀ ଦଳର ନେତା ମାନେ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ

ଡକ୍ଟର ନୃସିଂହ ଚରଣ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ସହିତ CBI ତଦନ୍ତ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ମହଲରେ ଅସନ୍ତୋଷ ଦେଖା ଦେଇଛି । ରାଜ୍ୟ ର ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଙ୍କ ମହଲ ରେ ଗଭୀର ଅସନ୍ତୋଷ ଦେଖା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ରାଜ୍ୟ ର ପ୍ରମୁଖ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ର ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନେ ରାଜା ରାସ୍ତା କୁ ଓହ୍ଲାଇ ରାସ୍ତା ରୋକ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏକରକମ ରାଜ୍ୟ ର law and order ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । କିଛି ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନେ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ବାସ ଭବନକୁ ଘେରାଉ କରି ରଖିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ର ପୋଲିସ କମିଶନର ଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ଦାବି କରି , କିଛି କଲେଜ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ କମିଶନରେଟ ଅଫିସ କୁ ଘେରାଉ କରିଛନ୍ତି ।

Situation କୁ ଆୟତ କରିବାକୁ ଯାଇ , ରାଜ୍ୟ ର ରାଜଧାନୀ ରେ ଏକରକମ କର୍ତ୍ତୃ୍ୟ ଲଗାଯାଇଛି । ସମୟ କ୍ରମେ ପରିସ୍ଥିତି ଅଶାୟତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

ରାଜ୍ୟ ର ଅବସ୍ଥା କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଯାଇ, କେନ୍ଦ୍ର ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ , ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ଅନୁମତି ନେଇ ଏକ ଜରୁରୀ କାଳୀନ ବୈଠକ ରେ ଆଲୋଚନା କରି ଯାଇଛି ।

ଏବେ ରାଜ୍ୟ ସମେତ ଦେଶର ର ସମସ୍ତ ଦେଶବାସୀ ଏହି ବୈଠକର ନିଷ୍ପତ୍ତି କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବାଦ ଟି ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ସ୍ତବ୍ଧ , ଗୃହ ରେ ଏକ ଶାନ୍ତ ସହିତ ଭୟ ର ବାତାବରଣ ଖେଳାଇ ହୋଇ ସାରିଥିଲା ଯେମିତି ।

ଗୃହର ଶାନ୍ତ ପରିବେଶ କୁ ଭଙ୍ଗ କରି , କହିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ଟେଲିଭିଜନ ରେ Brakeing news , ପୁଣି ଆସିଲା ।

News:-

ରାଜଧାନୀ ର ପରିସ୍ଥିତି କୁ ଆୟତ କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଜରୁରୀ କାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ଯାଇ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ , ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ଆବେଦନ ।

ମାନନୀୟ ରାଜ୍ୟପାଳ , ମାନନୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଙ୍କୁ telephone ଯୋଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ବୈଠକ ରୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଙ୍କୁ video call ମାଧ୍ୟମ ରେ ଯୋଗ ଯୋଗ କରି ରାଜ୍ୟ ରେ ଜରୁରୀ କାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ଜାରି କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମିସେସ ଆଦିତ୍ୟ ଧଡ କରି ଟେଲିଭିଜନ ର ରିମୋଟ ଉଠାଇ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନ ରେ କିଛି ଡକ୍ଟର ଓ ନର୍ସ ଟିମ୍ ସହିତ ଆସି ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କୁ opertaion theator କୁ ନେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ସମ୍ପିତ ଝଡ ବେଗ ରେ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ଗୃହ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ , ମା ଚାଲ ଘରକୁ ଯିବା । ପରିସ୍ଥିତି ଭଲ ନାହିଁ । ପୁଣି କହିଲେ ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ବାସଭବନ ରୁ ଖବର ଆସିଛି କି ମାନନୀୟ ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ heart attack ରେ care ହସ୍ପିଟାଲ୍ କୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଆଉ ବାବା (ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ) ଏବେ ଗୃହ ବନ୍ଦୀ । ପୋଲିସ ଗୁଳି ରେ ୭ ଜଣ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ର ନିହତ ଆଉ ୨ ଜଣ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ଆହତ ହୋଇ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ରେ admit ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଏକରକମ ବଜ୍ରପାତ ହେଲା ଭଳି ଲାଗିଲା । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ୨ ପ୍ଲଟୁନ ପୋଲିସ ହସ୍ପିଟାଲ୍ କୁ ଘେରାଉ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

ମିଶେଶ ଆଦିତ୍ୟ, ସଂଗ୍ରାମ ସାର୍(ଆଦିତ୍ୟ ର ପ୍ରକୃତ ବାପା), ଉମେଶ ବାବୁ(ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ IAS), ନରହରି ବାବୁ(DFO) ଓ ତ୍ରିଶେତିୟର କରନ୍ ସାର୍ ଙ୍କୁ ପୋଲିସ ମାନେ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ର ଏକ safe home ଯିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି ।

Safe home ରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ (ମିସ ଆଦିତ୍ୟ) ସୋଫା ରେ ବସି ମୁଣ୍ଡ ପୋତି ବସି ଆଖୁରୁ ଧାର ଧାର ଲୁହ ବୋହି ଆସୁଛି ।

ଘରର ନିରବତା ଭଙ୍ଗ କରି , ସଂଗ୍ରାମ ସାର୍ କହି ଉଠିଲେ, ମିସ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କୁ

ମାଆ ରେ , ଯେତେ ବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ରେ ଅରାଜକତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସେତେ ବେଳେ ମା ଦୁର୍ଗା , ନିଜେ

ଆସିଥାନ୍ତି!!!

ମିସ ଆଦିତ୍ୟ:-

(କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି) ବାବା ମୋର କଣ୍ଠ ଦୋଷ , ଏ ସଂଗ୍ରାମ ରେ ମୁଁ ହିଁ ବଳି ପଡ଼ିଲି । କଣ ପାଇଲି ମୁଁ । ଆଦିତ୍ୟ ଏବେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛନ୍ତି । ମୋ ପରିବାର ଏକ ରକମ୍ ଛାର ଖାର ହୋଇ ଯାଇଛି । ମୁଁ କଣ ଏ

ସବୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ହାତ ଧରିଥିଲି । ମୁଁ ପ୍ରଥମ ରେ ତ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ତାପରେ ଆଉ କିଛି । ହେଲେ ମୁଁ କଣ ପାଇଲି ଆଜି??

ସଂଗ୍ରାମ ସାର୍ ନିଜ ବସିବା ସ୍ଥାନ ରୁ ଉଠି ଆସି ମିସ୍ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଆଉଁସି କହି ଚାଲିଲେ, ମାରେ କହିପାରିବିନି ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କାହିଁକି ଅବତାର ନେଇଥିଲେ? କାହିଁକି ମା ଦୁର୍ଗା ମହିଷାସୁର କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ କୁ ଆସିଥିଲେ । ସମସ୍ତେ କହନ୍ତି କୁଆଡେ ମହିଷାସୁର କୁ ମାରିବା ର କ୍ଷମତା କୁଆଡେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଙ୍କ ର ନଥିଲା ତେଣୁ ତ ମାଆ ଦୁର୍ଗା ଆସିଥିଲେ ।

ତୁ ଜାଣିଛୁ, ଯେତେ ବେଳେ କଂସ ଦେବକୀ ର ଅଷ୍ଟମ ସନ୍ତାନ କୁ ମାରିବାକୁ ଯାଏ ସେହି ସମୟରେ ନବ ଜନ୍ମିତ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଟି କଂସ ହାତରୁ ଖସି ଯାଇ କଣ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ କରିଥିଲା ।

ଆଉ କଣ କହିଥିଲା ଯାଣୁ,

ହେ କଂସ ତୁ ମୋତେ କଣ ମାରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟତ ହେଉଛୁ ତୋତେ ମାରିବା ପାଇଁ ଗୋପରେ ବହୁଛି । ଆଉ ସେହି ସମୟରେ କଂସ କଣ କରିଥିଲା ଯାଣୁ , ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯାଇଥିଲା ଦେବକୀ ଆଉ ବସୁଦେବ ଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଉ ପଚାରିଥିଲା ତୁମ ଅଷ୍ଟମ ଗର୍ଭ ର ସନ୍ତାନ କୁ ତୁମେ ମାନେ କେଉଁଠି ଛାଡ଼ିଛ ଆଉ ବସୁଦେବ କଣ କହିଥିଲେ ,

ହେ କଂସ , ବିଧିର ବିଧାନ କେ କରିବ ଆନ ।

ଠିକ୍ ଯେମିତି ରେ ମା, ରଖେ ହରୀ ମାରେ କିଏ ?

ଆଉ ମାରେ ହରୀ ରଖେ କିଏ?

ଆଉ ସେହି କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଟି ହେଉଛି ମା ଦୁର୍ଗା ଟି ନାସିନି ମା ଦୁର୍ଗା ।

ଆଉ ତୁ ହିଁ ମୋ ମା ଦୁର୍ଗା । ତୁ ହିଁ ଏସବୁ ଶେଷ କରିବୁ ମା ଧର୍ଯ୍ୟ ଧର ଆଉ ସମୟ କୁ ଅପେକ୍ଷା କର ।

ଏହି କେହି ପଦ କଥା ଯେମିତି ମିସ୍ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ସୁପ୍ତ ପ୍ରାଣ ରେ ଜୀବନ ର ସନ୍ଧାନ ଦେଲା ପରି ଉଠି ବସିଲା

ଆଉ safe house ରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ blue print ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା, ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ପାଇଁ ।

ଠିକ୍ ଏହି ସମୟ ରେ ନର୍ସ ଜଣେ ଆସି କହିଲା, ଅପରେସନ ସଫଳ ହୋଇଛି ଆଉ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ଆଦିତ୍ୟ ସାର୍ ICU କୁ ଫେରିବେ ।

ଯେମିତି ଲାଗିଲା, ନର୍ସ ଙ୍କ କଥା ଟି ସମସ୍ତ ଙ୍କ ସୁପ୍ତ ପ୍ରାଣ ରେ ଜୀବନ ର ସନ୍ଧାନ ଦେଇଗଲା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପକେଟ୍ ରୁ ଦୁଇ ହଜାର ନୋଟ ଖଣ୍ଡିଏ ବଜାଇ ଦେଇଥିଲେ ନର୍ସ ହାତକୁ ବ୍ରିଗେଡୀୟର କରନ ବାବୁ ଆଉ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ଉଠ ରେ ଯେମିତି କି ହସ ର ଲହରୀ ଖେଳି ଯାଇଥିଲା ।

ଅନ୍ୟ ମାନେ ହାତ ଟେକି ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇ ଥିଲେ ।

କାହାଣୀ ର ପ୍ରଥମ ଭାଗ:-

(ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ଇତିହାସ ବୁଝିବାକୁ ଆମେ ୪୦ ବର୍ଷ ତଳକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ)

ରେଭେନ୍ସା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ୧୯୮୦ ମସିହା, ମିଶେଷ ଶତପଥୀ ଓ ସଂଗ୍ରାମ ବାବୁ ଦୁହେଁ ଭଲ ପାଇ ବସନ୍ତ ପରସ୍ପର କୁ,

ମିସେସ ଶତପଥୀ (ମିସ ଅନୁରାଧା ଶତପଥୀ) ସେ ସମୟ ର ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱର୍ଗତ ବଟକୃଷ୍ଣ ଶତପଥୀ ଙ୍କ ଏକ ମାତ୍ର ଆଲିଅଳ କନ୍ୟା, ଭୁବନେଶ୍ୱର କାପିଟାଲ ହାଇସ୍କୁଲ ରୁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ରେ ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରେଭେନ୍ସା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ରେ +2 ରେ କଳା ରେ admission ନିଅନ୍ତି । ଅନୁରାଧା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ଆଲିଅଳ କନ୍ୟା ହେଲେ ବି , ନିଜ ମନରେ ଗର୍ବ ଅହଂକାର ର ତେଲେ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନ ନ ଥାଏ , ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଭଲରେ ମିଶି ଯାନ୍ତି ଅନୁରାଧା , ଅନୁରାଧା ଙ୍କର ଏହି ସବୁ ଗୁଣ ଯୋଗୁ କଲେଜ ରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଇନ୍ତି , ସାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ଓ ଅଧ୍ୟାପକ ଅଧ୍ୟାପିକା ଙ୍କ ଗହଣରେ ତାଙ୍କ ନା ମିସ ଅନୁରାଧା ନ ହୋଇ , ଅନୁ ବୋଲି ସମସ୍ତେ କହନ୍ତି ।

ଆଉ ମିଷ୍ଟର ସଂଗ୍ରାମ କେଶରୀ ଦାସ, ଗରିବ ଘରର ମେଧାବୀ ଆଉ ଉଦୟ ମାନ ଯୁବ ପ୍ରତିଭା , ବାପା ତାଙ୍କର ଗାଁ ରେ ଜଣେ ଗରିବ ଚାଷୀ , ଭାଗ ଚାଷ କରି ନିଜର ପରିବାର ଭରଣ ପୋଷଣ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପୁତ୍ର ସଂଗ୍ରାମ କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାକୁ ଯେମିତି ଅଦ୍ୟମ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଶପଥ ନେଇଛନ୍ତି, ପ୍ରଭା

ଦେବୀ(ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ମା) କେତେ ଯେ ଦିଅଁ ଦେବତା ପୂଜି ସଂଗ୍ରାମ ଭଳି ପିଲାଟା କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି କହିଲେ ନ ସରେ। ଗାଁ ଲୋକେ କହନ୍ତି କୁଆଡେ ପ୍ରଭା ଦେବୀ ଗାଁ ଶିବ ମନ୍ଦିରରେ 7 ଦିନ ନିର୍ଜଳ ଉପବାସ ପରେ , ଭଗବାନ ଶଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ରେ ଆସି କହିଲେ , ତୋର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଟିଏ ହେବ କିନ୍ତୁ , ସେ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ରୁ ବଞ୍ଚିତ ରହିବ। ଆଉ ପ୍ରଭା ଦେବୀ ନିଜର ପଣତ ରେ ଭଗବାନ ଶଙ୍କର ଙ୍କ ଆଶ୍ୱିବାଦ କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହକାରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଥିଲେ। ଆଉ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ରେ ପିଲାଟି ବଢ଼ିଥିବାରୁ ଗାଁ ସ୍କୁଲ ମାଷ୍ଟ୍ରେ ସେ ପିଲା ର ନା ସଂଗ୍ରାମ କେଶରୀ ଦାସ ବୋଲି ଲେଖି ଦେଇଥିଲେ।

ପେଟରୁ କାଟି ବାପା ମା ସଂଗ୍ରାମ କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇ ଲେ , ଏପଟେ ବି ସଂଗ୍ରାମ ଜଣେ ମେଧାବୀ, ଉଚ୍ଛକୋଟିର ବକ୍ତା ସହିତ ପର ଉପକାରୀ ପିଲାଟିଏ ବୋଲି ସାରା ଗାଁ ଜାକର ଲୋକ ଙ୍କ ମୁଖରେ ଶୋଭା ପାଇଲା, ଗାଁ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ପିଲା ଙ୍କୁ ସବୁ ବେଳେ ସଂଗ୍ରାମ ର ଉଦାହରଣ ଦେଇ ଥାନ୍ତି, ଛୋଟ ବେଳରୁ ଗାଁ ର , ଓ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ସୁଖ ରେ ସାଥୁ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କେମିତି ଗାଁ ର ଉଣ୍ଡିତି ହେବ ସେ କଥା ବି ଚିନ୍ତା କରି ଥାନ୍ତି , ଆଉ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ଏହି ସବୁ ଦୂର ଦୂଷ୍ଟ କୁ ଲକ୍ଷ କରି ଦିନେ ନା ଦିନେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ମଣିଷ ଟିଏ ହେବ ଆଉ ଗାଁ ଭୁଇଁ ର ନା ରଖିବ ଭାବନା ରେ ବାପା ମା ସହିତ ଗାଁ ଲୋକ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଖି ରେ ଆଖିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ସଜାଇ ବସିଥାନ୍ତି। ଦିନ ପରେ ଦିନ ଗତି ଚାଲିଲା ସଂଗ୍ରାମ ଗାଆଁ ସ୍କୁଲ ରୁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ରେ ପାସ କରି ରେଭେନ୍ସା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ରେ ଯୁକ୍ତ 2 କଳା ରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ।

ରେଭେନ୍ସା ରେ ପଢ଼ିଲା ସମୟରେ ଭେଟ ହୁଅନ୍ତି ଅନୁ, ପ୍ରଥମ ଦେଖା ରେ ଯେମିତି ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଭଲ ପାଇବାର ଆବର୍ତ୍ତାବ ହୁଏ , ସେଇଟା ପୁଣି ଏକ ଆକର୍ଷକ ଦୁର୍ଘଟଣା ର ଆଧାର ରେ। ସେଦିନ ଥାଏ ଶନିବାର , ସଂଗ୍ରାମ କଲେଜ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥାଏ, ଏହି ସମୟରେ ପାଖ ରୁମ୍ ର ସଂଜୟ ଆସି କହିଲା ଆଦିତ୍ୟ ମୋ ସାଇକେଲ ରେ ପକ୍ଷ ନାହିଁ , ତୋ ସାଇକେଲ ରେ ଯିବି। ଦୁହେଁ ସାଙ୍ଗ ବାହାରି ଯାଇଥିଲେ ହଠାତ୍ ରୁ କଲେଜ ଅଭିମୁଖେ, ବାଟରେ ଗଲା ବେଳେ ଦେଖିଲେ ଗୋଟିଏ ନିରୀହ ଭିକାରୀ ଟି କୁ କିଛି ଲୋକ ନିସ୍ତୁକ ମାଡ଼ ମାରି ଲାହୁ ଲୁହାଣ କରି ସାରିଲେଣି , ସଂଗ୍ରାମ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାଇକେଲ ଟି ଚାଷୀ ଦେଇ ଗହଳି ଭିତରେ ପହଞ୍ଚି ଲୋକ ମାନଙ୍କ କବଳରୁ ଭିକାରୀ ଟିକୁ ବଞ୍ଚାଇ ବାକୁ ଉଦ୍ୟତ। ଏହି ଭିତା ଚଢ଼ା ଭିତରେ କେତେବେଳେ ସଂଗ୍ରାମ ମୁଣ୍ଡ ଫାଟି ରକ୍ତ ବୋହିବାର ଲାଗିଲାଣି ସେ କଥା ସେ ନିଜେ ଭି ଜାଣିନି, ସେ ଯାହା ହେଉ କିଛି ଅ ସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଙ୍କ କବଳରୁ ସେହି ନିରୀହ ଭିକାରୀ କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାଖ ପୋଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନ ରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ କରି ଶେଷରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା। ଆଉ ପୁରା କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରମକୁ ସେହି ସମୟରେ କଲେଜ କୁ ଆସୁଥିବା ଅନୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ନାଲିବତୀ ଗାଡ଼ି ଥାଇ ଦେଖି ମନ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଭଲ ପାଇବାର ମୃଦୁ ଶିହରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଥିଲା। କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନ ରେ ସଂଗ୍ରାମ ପହଞ୍ଚିଥିଲା କ୍ଲାସ ରୁମ୍ ରେ ମୁଣ୍ଡରେ ପଟିଟିଏ ବାନ୍ଧି। ତାପରେ ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ବାଣ ରେ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବୟାନ କରିଥିଲା ସଂଜୟ ଓ ସଂଗ୍ରାମ, ତାପରେ ଦୁହିଁକୁ ଶ୍ରେଣୀ ରୁ ବାହାରିଯିବା କୁ ପଡ଼ିଥିଲା। ହସି ହସି ଶିକ୍ଷକ ଙ୍କ ଦଣ୍ଡ କୁ ମଥା ପାତି ସାହି ନେଇ ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହରୁ ବାହାରି ଯାଇଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମ।

ଅନୁପ୍ରୀୟା ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷକ ଙ୍କ ଏକ ତରଫା ବିଚାରରେ ପଡ଼ିରୋଧ କରି ବି ସମ୍ମୁଖ କୁ ଆସି ପାରି ନଥିଲେ ସେ ଦିନ। ଅନୁ କୁ ସେଦିନ ନିଜ କଣ୍ଠ ରୁଦ୍ଧ ହେଲା ଭଳି ଲାଗିଲା। ସତରେ ଅନ୍ୟାୟ ଭଳି ଗରଳ କୁ ପାନ କରିବା ଯେ କେତେ କଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟ ସେଦିନ ପ୍ରଥମ କରି ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଅନୁପ୍ରିୟା, ବୋଧେ ସେହି ଗୋଟିଏ ଭୁଲ ର (ଅନ୍ୟାୟ କୁ ବାଧା ନ ଦେବା) ଯେମିତି ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଭୁଲ ର ପ୍ରଥମ ପାହାଚ।

ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ଚେହେରା ସହିତ ବିପ୍ଳବ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ମାନବିକତା ଆଗରେ ଆନୁପ୍ରୀୟା ଙ୍କ ମନରେ ଗୋଟିଏ ଭଲ ପାଇବା ର ଅଙ୍କୁରଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ହୋଇ ଗଲା ସେଦିନ।

ତାପରେ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାର ସୁଯୋଗ କୁ କେବେ ବି ହାତ ଛଡ଼ା କରି ନଥିଲା ଅନିପ୍ରୀୟା। କଲେଜ ର ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହ ଠାରୁ କଲେଜ, ଲାଇବ୍ରେରୀ, Lawn, କ୍ୟାଣ୍ଟିନ ଯାଏ ଅନୁପ୍ରିୟା ଆଖି ଖୋଲି ଚାଲିଲା ସବୁ ବେଳେ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କୁ। ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ର ସୂତ୍ର ପାତ ହୁଏ ଏବଂ ଦୁହେଁ ଦୁହିଁ ଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଇ ବସନ୍ତି। ଦିନ ପରେ ଦିନ ଗତି ଚାଲେ , ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ରେ ଭଲ ନମ୍ବର ରଖି ଦୁଇଜଣ ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି ପୁଣି ଯୁକ୍ତ ତିନି ର ଆଡ଼ମିଶନ କରନ୍ତି ରେଭେନ୍ସା ମହା ବିଦ୍ୟାଳୟ ରେ।

ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକ ଘନୀଭୂତ ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ ସମୟ ସହିତ ତାଳ ଦେଇ, କଥା ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହ ରୁ ବାହାରି କଲେଜ କ୍ୟାମ୍ପସ , କାନ୍ଥ ବାଡ଼ ଦେଇ ଆନୁପ୍ରିୟା ଡ୍ରାଇଭର ଯାଏ ।

ଏହାରି ଭିତରେ କେବେ କେବେ ଦୁହେଁ କ୍ଲବ ମିଶ କରନ୍ତି, ସିନେମା ଦେଖିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ପରେ ପରେ କଲେଜ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ ରେ ସଂଗ୍ରାମ ଜେନେରାଲ ସେକ୍ରେଟାରୀ ପାଇଁ କଣ୍ଟେଷ୍ଟ କରି ବିପୁଳ ଭୋଟ ରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରନ୍ତି ।

ଅନୁପ୍ରିୟା ସେଦିନ ଖରା ବେଳେ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ହଷ୍ଟେଲ ରୁମ୍ ରେ ଥାଏ, ଦିନ ଗୋଟାଏ ହାତରେ ଥାଏ ଏକ ପ୍ରେମ ଉପନ୍ୟାସ, ଏପଟେ ସଂଗ୍ରାମ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ର ନିବିଡ଼ତା ଏକ ଦୁର୍ବଳ ମୁହୂତ କୁ ଜନ୍ମ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯୋଗାଇ ସାରିଥାଏ । ସେପଟେ ସଂଗ୍ରାମ ନିଜ ପଢ଼ା ବହିର କିଛି ଫର୍ଜ୍ ଲେଉଟାଇବାର ବ୍ୟସ୍ତ । ଅନୁପ୍ରିୟା ର ମନ କହୁଥାଏ ଉଠିଆସି ସଂଗ୍ରାମ ର ଗାଲ ରେ ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା ରୁମ୍ବନ ଟିଏ ଆଙ୍କିଦେବକୁ । ହେଲେ ନିଜର ସଭ୍ୟତା ଆଉ ପରମ୍ପରା କେମିତି ଜାବୁଡ଼ି ଧରି ଥାଏ ଅନୁପ୍ରିୟାଙ୍କୁ । କେତେବେଳେ ପ୍ରେମ , ପରମ୍ପରା ଓ ଆଭିଜାତ୍ୟର ର ତ୍ରିକୋଣ ଲଢ଼ାଇ ଭିତରେ କେତେବେଳେ ଆଶୁପ୍ରିୟା ଉଠି ଆସି ସଂଗ୍ରାମ ର ବାମ ଗାଲ ରେ ଗୋଟିଏ ମୂଲ୍ୟବାନ ଲମ୍ବା ରୁମ୍ବନ ର ମାନଚିତ୍ର ଟିଏ ଆଙ୍କି ଦେବାରେ ସଫଳ ହୋଇ ସାରିଥାନ୍ତି, ସେ ନିଜେ ବି ଜାଣି ପାରିନାହାନ୍ତି ।

ସଂଗ୍ରାମ ଯେମିତି ଏହି ସମୟ କୁ ବହୁତ ଦିନରୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା କି କଣ, ଦୁହେଁ ଏକ ଦୁର୍ବଳ ମୁହୂତ ର ଶିକାର ହୋଇ ଉଠି ଆସିଥିଲେ ବେତ ଉପରକୁ ଆଉ ରୁମ୍ ର କବାଟ କୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇ ଦୁହେଁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ଆଉ ଏକ ଦୁନିଆ କୁ ଯେଉଁଠି କେବଳ ଦୁଇଟି ମନ୍ ସହିତ ଦୁଇଟି ଶରୀର ର ସଂପର୍କ ମିଶି ଏକ ନୂଆ ଦୁନିଆ ର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ଅଧ୍ୟାପକ ବ୍ୟବଧାନ ରେ ଦୁହେଁ ନିଜକୁ ପାଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ବେତ ରେ ଲମ୍ବା ଉତପ୍ତ ନିଃଶ୍ୱାସ ସହିତ ସଂଗ୍ରାମ ଆଙ୍କି ଚାଲିଥିଲା ପୃଥ୍ବୀ ର ମାନ ଚିତ୍ର ସବୁ କୁ ଅନୁପ୍ରିୟାଙ୍କ ପୁଷ୍ଟ ଭୂମିରେ । ଦୁହିଁଙ୍କ ଉତପ୍ତ ନିଃଶ୍ୱାସ ସହିତ ଦୁଇ ଶରୀର ର ତାପମତ୍ରା ରୁମ୍ ର ତପାମତ୍ରା କୁ ଯେମିତି ଦୁଇ ଡିଗ୍ରୀ ବଢ଼ାଇ ବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା ଆଉ ଦୁହେଁ ହଜି ଯାଇଥିଲେ ଏକ ଅଲଗା ଅନୁଭବ ଦୁନିଆ ରେ । କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନରେ ଦୁହେଁ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ପାଇଥିଲେ ଏକ ଶାନ୍ତ ଶୀତଳ ପରିବେଶ ରେ ଯେମିତି ବର୍ଷା ର ଅପେକ୍ଷା ରେ ମରୁଭୂମି ଟିଏ ଶୁଷ୍କ ଥିଲା ବେଳେ ଟୋପାଏ ବର୍ଷା ପୁରା ମରୁଭୂମି ର ଉତପ୍ତ ମାଟି କୁ ଶାନ୍ତ କରିଥାଏ । ତାପରେ ଦୁହେଁ ବିଶ୍ରାମ କରିଥିଲେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ର ଅନ୍ତରାଳ ରେ ।

ଅନୁପ୍ରିୟା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଠି ଆସି ସଂଗ୍ରାମ ର ଗୋଡ଼ ଧରି ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ ସଂଗ୍ରାମ ଭିଡ଼ି ଆଣିଥିଲେ ଅନୁପ୍ରିୟାଙ୍କୁ ନିଜର ବକ୍ଷ କୁ । ଆଉ ଆନୁପ୍ରିୟା ଆଖିରେ ଆଖିଏ ଲୁହ ନେଇ କହି ଥିଲେ ....

ଅନୁପ୍ରିୟା:-

ସଂଗ୍ରାମ ଭୁଲି ଯିବନି ତ ଏହି ହତଭାଗା ଅନୁ କୁ, ତୁମ କୁ ଛାଡ଼ି ବଞ୍ଚିବା ଅସମ୍ଭବ । ତୁମ ବିନା ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ତ ଦୂରର କଥା କଳ୍ପନା କରିବା ବି କଷ୍ଟ ସାଧ । Please ଜୀବନ ର ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଯାଏ ସାଥୀ ହୋଇ ଚାଲିବାର କଥା ଦିଅ ସଂଗ୍ରାମ । ଏପଟେ ଅନୁଙ୍କ ଆଖିରୁ ଉତପ୍ତ ଲୁହ ସବୁ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ବକ୍ଷ ଭିଜେଇ ବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ସାରିଥିଲା ।

ସଂଗ୍ରାମ:-

ପାଗେଲି ତୁମେ କଣ ଭାବୁଛ ତୁମ ସଂଗ୍ରାମ ଜଣେ ଭିରୁ ଆଉ କାପୁରୁଷ? ଅନ୍ଧ ଆଉ ଅବିବେକି ସମାଜ ର କେତୋଟି କଥା ରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ନିଜର ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟା କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କରିବା ।

ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ କଥା ଯେମିତି ଅନୁଙ୍କୁ ହିମାଳୟ ପର୍ବତ ର ଦୃଢ଼ତା ଭଳି ମନେ ହେଲା ତାପରେ ଅନୁ ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ କୁ ଆଉଁଶି ଆଖିର ଉତପ୍ତ ଲୁହ କୁ ପୋଛି ଦେଇଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମ ।

ଆଉ ପ୍ରେମ ଭରା କଣ୍ଠ ରେ କହିଥିଲେ , ଅନୁ ଆଉ ସଂଗ୍ରାମ ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା ର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱ, କେହି କାହାଠୁ ଅଲଗା ରହି ପାରିବେନି ।

ସମୟ ର ରଥ ଚକା ଗତି ଚାଲିଥାଏ ତା ବାଟରେ ଆଉ ସମୟ ଗତି କୁ ତାଳ ଦେଇ ଚାଲିଥାନ୍ତି ଦୁଇ ପ୍ରେମୀ ଯୁଗଳ । ଯୁକ୍ତ ୨ ପରୀକ୍ଷା ର ଫଳା ଫଳ ବାହାରିଲା ଆଉ ଦୁହେଁ ଭଲ ନମ୍ବର ରଖି କୁତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ।

ଯୁକ୍ତ ୩ ରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ ଦୁଇଜଣ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜ ରେ ।

ଜିଲ୍ଲା ଯୁବ କଂଗ୍ରେସ ସଭାପତି ଭାବେ ମନୋନୀତ ହେଲେ ସଂଗ୍ରାମ, ଏବଂ ଏହି ସଫଳତା ହାସଲ ପାଇଁ ଅନୁ

ଙ୍କ ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

ଅନୁପ୍ରାୟା ଙ୍କ ବାପା ଡକ୍ଟର ବଟକୃଷ୍ଣ ଶତପଥୀ ବାବୁ ସେତେ ବେଳେ ର ଜଣେ ନାମୀ କଂଗ୍ରେସ MLA ରେ ପରିଗଣିତ, ଏବଂ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଝିଅ ଅନୁପ୍ରାୟାଙ୍କ ମିଳାମିଶା ଯେମିତି ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତ ଧକ୍କା ବୋଲି ଲାଗୁଥିଲା ।

କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନରେ ଦିନେ ତାଙ୍କ ଫାର୍ମ ହାଉସ କୁ ଡକାଇ ପଠାଇଲେ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କୁ । ସନ୍ଧ୍ୟା ସାତଟା, ସଂଗ୍ରାମ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଫାର୍ମ ହାଉସ ରେ ।

ଡକ୍ଟର ବଟକୃଷ୍ଣ ଶତପଥୀ ବାବୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ P A ଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ଉପସ୍ଥିତି ଜାଣି ପାରୁନାହାନ୍ତି ସଂଗ୍ରାମ । ପିଏ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କୁ ସୋଫା ଉପରେ ବସିବାକୁ କହି ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ଭିତରକୁ, କିଛି ସମୟ ପରେ ନିଜେ MLA ଆସିଥିଲେ ଆଉ ତା ପାଇଁ ପଠାଇ ଦେଇ ବସିଥିଲେ ଆଗ ସୋଫା ରେ । ସଂଗ୍ରାମ ଉଠି ନମସ୍କାର ଜଣାଇ ବାବୁ ବସିବାକୁ କହି ପୁଣି ଚାଲିଗଲେ ଭିତର ଘରକୁ ଆଉ ହାତ ରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରିଫ କେସ ଆଣି ରଖି ଦେଇଥିଲେ ଟେବୁଲ ଉପରେ । ଆଉ କହିଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମ ଏବେ ରାଜନୀତି କୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ସମୟ ଆସି ଯାଇଛି, ତେଣୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ । ସଂଗ୍ରାମ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କହିଲେ ନାହିଁ ସାର୍ ମୋର ଏବେ ତ ପାଠ ପଢ଼ା ଚାଲିଛି , ପାଠ ସରିଲେ ଦେଖିବି । ବଟକୃଷ୍ଣ ବାବୁ ବହୁତ ବୁଝା ସୁଝା କଲା ପରେ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମ । ଏବଂ ଏହି ଖୁସି ରେ ତାଙ୍କ ହାତ କୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଟଙ୍କା ଥିବା brief କେସ ଟିକୁ, ଏବଂ କହିଥିଲେ ଏଇଟା ଆଗକୁ କାମ ରେ ଲାଗିବ ।

ଆଉ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ଥିଲେ, ସଂଗ୍ରାମ ଏହି ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଟଙ୍କା ରେ ଗ୍ରାମ ଆଉ ଜିଲ୍ଲାର ର ଉନ୍ନତି କରଣ ପାଇଁ ମନେ ମନେ ବହୁତ କିଛି ଭାବି ଚାଲିଥିଲା । ଫାର୍ମ ହାଉସ ରୁ ବାହାରି କିଛି ବାଟ ଆସିଲା ପରେ ପରେ , କିଛି ପୋଲିସ ଅଫିସର ଘେରି ନେଇଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କୁ ଏବଂ ଦ୍ରୁତ ଓ ସମଗ୍ନ ଅଭିଯୋଗ ରେ ଆରେଷ୍ଟ କରି ନେଇଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କୁ । । ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ସତ ଅନୁରୋଧ ପରେ ବି ତାଙ୍କୁ ଆରେଷ୍ଟ କରି ନିଆ ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଆନା କୋର୍ଟରେ ନିସ୍ପନ୍ନ ମାତ ମାରିବା ପରେ ଚେତା ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ସଂଗ୍ରାମ ।

MLA ବଟକୃଷ୍ଣ ବାବୁ ଙ୍କ ନା ନେଲା ପରେ ଜଣେ କନେଷ୍ଟବଲ ଙ୍କ ପାଖରୁ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପାଇଥିଲେ ଯେ ନିଜେ ବଟକୃଷ୍ଣ ଶତପଥୀ ବାବୁ(MLA) ହିଁ ଏହି ସବୁର ରଚୟତା । କିଛି ଅଛପା ରହି ନଥିଲା ସଂଗ୍ରାମ କୁ । ତାପରେ ଦୀର୍ଘ ୫ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମ ।

*****

ଅଧ୍ୟାୟ ୨

ଏପଟେ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ର ଅଜ୍ଞରରୋଦଗମ୍ ହୋଇ ସାରିଥାଏ, ଅନୁପ୍ରାୟା ଙ୍କ ପେଟରେ । ଆଉ ଅନୁପ୍ରାୟା ଙ୍କ ବାପା ବଟକୃଷ୍ଣ ଶତପଥୀ ଯେମିତି ସୁଯୋଗ ର ଅପେକ୍ଷା କରି ରହି ଥାନ୍ତି, ସଂଗ୍ରାମ ବାବୁଙ୍କ ଜେଲ ପର ର ଠିକ୍ ଦଶ ଦିନ ଭିତରେ ଅନୁପ୍ରାୟାଙ୍କ ବିବାହ ଠିକ୍ କରିଥିଲେ ଆଜିର ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ, Dr ନୁଶିଂହ ଶତପଥୀ (ଜେକି ସେତେବେଳେ ର ଜଣେ ନାମୀ MLA ହିସାବ ରେ) ବହୁତ ନା ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ

ସନାତନ ବାବୁ ଏପଟେ ତ ଜଣେ ମାଟିର ମଣିଷ ବୋଲି ନିଜକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରନ୍ତି ହେଲେ ଅନ୍ୟପଟରେ ଜଣେ ବହୁତ ବଡ଼ ପହଞ୍ଚାହୁଆ ହସ୍ତୀ । ସମସ୍ତ କଳା ବଜାରି ଓ ଦୁର୍ନୀତି ର ଗନ୍ତାଘର ।

ରାଜନୀତି ଓ କୁଟନୀତି ଦୁଇଟାରେ ପାରଙ୍ଗମ ସେ, ଓଡ଼ିଶା ରାଜନୀତି ତଙ୍ଗା ର ମଙ୍ଗ ଧରିଥାନ୍ତି ସବୁ ବେଳେ । ଓଡ଼ିଶା ର ସମସ୍ତ ନାମୀ ଦାମୀ industry, Builders, cheat funds, Tax ସବୁଥିଲେ ତାଙ୍କର ଗୋଡ଼ ଥାଏ, ଖାଲି ସେଥିରେ ନୁହେଁ ରାଜ୍ୟ ରେ ଦଙ୍ଗା, College ରେ ଦଙ୍ଗା , ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ , ଦଳିତ ରାଜନୀତି ସବୁଥିରେ ପାରଙ୍ଗମ । position and power ପାଇଁ ବେଳ ପଡ଼ିଲେ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ନିଜ ପରିବାର କୁ ଭି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ବଟକୃଷ୍ଣ ବାବୁ । ନୃସିଂହ ଆଉ ସଂଗ୍ରାମ ଦୁହେଁ ପଢୁଥିଲେ ରେଭେନ୍ସା ମହା ବିଦ୍ୟାଳୟ ରେ, ନୃସିଂହ ବାବୁ ସବୁ ବେଳେ ସଂଗ୍ରାମ କୁ ଘୃଣା ଚକ୍ଷୁ ରେ ଦେଖନ୍ତି ସଂଗ୍ରାମ କୁ, କେବଳ ଅନୁପ୍ରାୟା ଙ୍କ ପ୍ରେମ ପାଇବା ପାଇଁ, ଆଉ ମନେ ମନେ ସୁଯୋଗ ଅପେକ୍ଷା ରେ ଥାନ୍ତି, କେତେବେଳେ ସଂଗ୍ରାମ ଅସୁବିଧା ରେ ପଡ଼ିବ ଆଉ ସେ ଶାଗୁଣା ଭଳି ଝାପି ନେବେ ଅନୁପ୍ରାୟାଙ୍କୁ ।

ବିରାଡ଼ି କପାଳ କୁ ଶିକ୍ଷା ଛିଡ଼ିଲା, ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ଜେଲ ନୃସିଂହ ବାବୁ ଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ଖୋଲିଗଲା । ସେ ପ୍ରାୟ ୨ ବର୍ଷ ଭିତରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଆନୁପ୍ରୀୟା ଙ୍କୁ ।

ଆଦିତ୍ୟ ବଡ଼ ଥାଏ ଅନୁପ୍ରିୟା ଙ୍କ ଗର୍ଭ ରେ । ଅନୁପ୍ରିଆ ଙ୍କ ମାଁ ଏସବୁ ଜାଣିଥାନ୍ତି ହେଲେ ସ୍ବାମୀ ବଟକୃଷ୍ଣ ବାବୁ(ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ) ଙ୍କ ନାଲି ଆଖି ଆଉ ଅତ୍ୟାଚାର ଆଗରେ କିଙ୍ଗ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁଡ଼ । ଲୋକ ଲଜ୍ୟା କୁ ଲୁଚାଇ ବାକୁ ଯାଇ ଅନୁପ୍ରୀୟା ଙ୍କୁ ବାପଘର କୁ ପଠାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି ତାଙ୍କ ମା । ଅନୁପ୍ରିଆ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ କଥା ଭାବି ଭାବି ଲୁହ ଝରାଇବା ବ୍ୟତୀତ ବୋଧେ ଅନ୍ୟ କିଛି କରି ପାରୁନଥିବା ମନେ ହେଉ ଥାଏ । ଏପଟେ ସଂଗ୍ରାମ ଜେଲ ରେ ଦିନ ପରେ ଦିନ କାଟି ଚାଲି ଥାନ୍ତି ଗୋଟେ ଅବସାଦ ଓ ଭଗ୍ନ ମନ ନେଇ । ସଂଗ୍ରାମ , ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ଜେଲ ଭିତରେ କଣ ଟା ଅବା କରିବେ । ଦିନ ପରେ ଦିନ , ମାସ ପରେ ମାସ, ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ ଗତି ଚାଲିଥାଏ ଆପଣା ବାଟରେ , ଏପଟେ ଅନୁପ୍ରିୟା, ନିଜର ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟା ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ସନ୍ତୁକ କୁ ନିଜ ଭିତରେ ଚାପିଧରି କୁହୁଳି କୁହୁଳି କାନ୍ଦିବା ଛଡ଼ା ଆଉ କଣ କରି ପାରିବେ ଭଲ । ଆଜିକୁ ଦିନ ଟି ଉଭୟ ପ୍ରେମୀ ଯୁଗଳ ଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅଭୁଲ ଦିନ । ଆଜି ଦିନରେ ସଂଗ୍ରାମ ଅନୁପ୍ରୀୟା ଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ଆଜିକୁ ପ୍ରାୟ ୯ ମାସ ହୋଇ ଗଲାଣି ସେ ଥରେ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କୁ ଦେଖିନି । ବହୁତ ଥର ଚେଷ୍ଟା କରି ବି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଅନୁପ୍ରୀୟା । କେତେ ଥର ଝାରପଡ଼ା ଜେଲ ଆଗରେ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ ଠିଆ ହୋଇଥିବ ଜଣା ନାହିଁ, ଏପଟେ ବାପା ବଟକୃଷ୍ଣ ବାବୁ ଙ୍କ ଡର ସେପଟେ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କୁ ଅରୁଚିଏ ଦେଖିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ବେଳେ ବେଳେ ଟାଣି ହୋଇଯାଏ ଜେଲ ଆଡ଼କୁ, ଯେମିତି ରାଧା ଟାଣି ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତି ସ୍ବୟଂ କୃଷ୍ଣ ଙ୍କ ପ୍ରେମ ଟିକେ ପାଇବା ପାଇଁ । ଆଉ କେହି ନା କେହି ଚିହ୍ନା ଲୋକ ହାବୁଡ଼ ରେ ପଡ଼ି ଭଗ୍ନ ମନ ନେଇ ପୁଣି ପଳାଇ ଆସନ୍ତି ମାମୁ ଘରକୁ । ଆଉ ମନର ଯନ୍ତ୍ରଣା କୁ ଚାପି ରଖିବା ଯେ କେତେ କଷ୍ଟ, ଅନୁଭବି ହିଁ କହିପାରିବ । ଆଉ ସବୁ ଥର ପରି ମାର୍କେଟ ରୁ ଫେରି ଆସି ବାଥ୍ ରୁମ୍ ରେ ପଶି ବହୁତ ଜୋର ରେ କାନ୍ଦି ଚାଲନ୍ତି ଆନୁପ୍ରୀୟା । କେତେ ଥର ଭାବି ଛନ୍ତି, ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ, ହେଲେ କରି ପାରନ୍ତି ନି କାରଣ ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ କଥା ଟି ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ କୁ ଭିଡ଼ି ଧରେ । (ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଗୋଟିଏ ଭିରୁ ଆଉ କାପୁରୁଷ ର ଲକ୍ଷଣ, ଅନୁ ଯେତେ ଅସୁବିଧା ହେଉ ପଛେ କେବେ ବି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବନି) । ନିଜ ପେଟ ରେ ବହୁଥିବା ସଂଗ୍ରାମ ଙ୍କ ଅଂଶ କୁ ସେ ଏମିତି ଭାବରେ ନଷ୍ଟ କରି ପାରିବେନି । ପେଟ ର ଆକାର ବଢ଼ିବାରୁ , ଅନୁପ୍ରୀୟା ଙ୍କ ମା ମାର୍କେଟ , ଛାତ, ବାଲକୋନୀକୁ ଯିବାରେ ପର୍ତ୍ତିବନ୍ଧ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ ଅନୁ ଙ୍କ ପାଇଁ ।

ସେ ଦିନ ଥାଏ ଓଡ଼ିଆରେ ମାଘ ମାସ ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷ, ହଟାଡ଼ କଣ ହେଲା କେଜାଣି, କେଉଁଠି ଥିଲା ଧୋବ ଫର ଫର ସଫେଦ ରଙ୍ଗର କଅଁଳା ବାଛୁରୀ ଟା ତା ମା କ୍ଷୀର ପିଉଥିଲା ଦୌଡ଼ି ଆସି ପହଂଚି ଗଲା ଅନୁପ୍ରୀୟା ଙ୍କ ବେଡ଼ ରୁମ୍ ରେ ଆଉ ଗୋଡ଼ ରୁ ମୁଣ୍ଡ ଯାଏଁ ଚାଟି ପକାଇଲା ଅନୁପ୍ରୀୟା ଙ୍କୁ । ପେଟ ଉପରେ କାନ ଡେରି କିଛି ସମୟ କଣ ଶୁଣିଲା ପରି ମନେ ହେଉଥାଏ । ତାପରେ ପୁଣି ଦୌଡ଼ି ଚାଲିଗଲା ତା ମାଆ ପାଖକୁ । ଠିକ୍ ୧୦ ମିନିଟ୍ ପରେ start ଯୋଇଯାଇଥିଲା labour pain ଏବଂ ଆନୁପ୍ରୀୟା ବେହୋସ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଯନ୍ତ୍ରଣା କୁ ନ ସହି ପାରି । ବାପା ବେକୁଣ୍ଡ ଶତପଥ ଙ୍କ କଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହିସାବ ରେ ଦୁଇ ଜଣ ଡାକ୍ତର ଓ ଦୁଇ ଜଣ ନର୍ସ ଆସି ପହଂଚି ଯାଇଥିଲେ ଆଣୁପ୍ରୀୟା ଙ୍କ ପାଖରେ , ପ୍ରସବ ବେଦନା ଅତ୍ୟଧିକ ଯୋଗୁ ଅନୁ ବେହୋଶ ଅବସ୍ଥା କୁ ଆସିଥିଲା । ଏ କଣ ଝରକା ସେପଟୁ ମୁହଁ ସ୍ବର ରେ ଭାସି ଆସୁଛି ବଂଶୀ ର ସୁମଧୁର ସ୍ବର, ତା ସହିତ ଝଲକାଏ ପବନ ରେ ପଶି ଆସିଥିଲା ସୁମଧୁର ରଜନୀଗନ୍ଧା ଫୁଲ ସହିତ ଚନ୍ଦନ ର ସୁଗନ୍ଧ । ଏଭଳି ସୁଗନ୍ଧ ବୋଧେ ଆଗରୁ କେବେ ଆସି ନ ଥିବାର ପ୍ରତିତ ହେଉଥାଏ । କେଉଁଠି ଥିଲେ ଦୁଇଟା ମୟୂର ନୃତ୍ୟ କରିବାରେ ଲାଗିଗଲେ । ଡାକ୍ତର ଓ ନର୍ସ ମାନେ ଦେଖୁଥାନ୍ତି, ଯେମିତି କେହି ଗୋଟିଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ଛାୟା ଶକ୍ତି ଆସି ଅନୁ ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ କୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସାଉଁଳି ଦେଉଥାଏ । ଠିକ୍ ଦଶ ମିନିଟ୍ ବ୍ୟବଧାନରେ ଅନୁ ଙ୍କ ଗର୍ଭ ରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲା ଗୋଟିଏ ରାଜକୁମାର, କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାୟା ଶକ୍ତି ଟି ସେମିତି ଘୁରି ବୁଲିଲା ଘର ଓ ପିଲାଟିର ଚାରିପାଖରେ । ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ବ୍ୟବଧାନ ରେ ପୁଣି ସବୁ ନିର୍ମାଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯେମିତି ।

ଅନୁ ଙ୍କ ମାଁ ଏ ସବୁ କୁ ଦେଖି ମନେ ମନେ ଭଗବାନ ଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଥିଲେ , ହେ ଜଗତର ନାଥ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମେ ହିଁ ଏ ଅବୋଧ କୁ ସହାୟ ହୁଅ । ତୁମେ ହିଁ ଏହି ପିଲାଟିର ପରିଚୟ ଦିଅ, ମୁଁ ଆଉ ପାରୁନି ପ୍ରଭୁ, ଏତେ ଯନ୍ତ୍ରଣା କୁ କେବେ ସହ୍ୟ କରିବା ମୋ ର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟ ରେ ଜଣେ ଲମ୍ବା ଦାଢ଼ି ଥିବା ,

ଗେରୁଆ ବସ୍ତ୍ର ସହିତ କମଣ୍ଡଳୁ ଧାରଣ କରିଥିବା ବାବାଜୀ ଜଣେ ପଣି ଆସିଥିଲେ ଘର ଭିତରକୁ ଏବଂ ଅନୁର ମାଙ୍କୁ ଡାକି ପିଲା ର ନାମ ଆଦିତ୍ୟ ରଖିବାକୁ କହିଦେଇ ଝଡ଼ ବେଗ ରେ ବାହାରି ଯାଇଥିଲେ ଘର ବାହାରକୁ, ଯେମିତି ଲାଗୁଥିଲା ସବୁ ଗୁଡ଼ା ଯେମିତି ଆଗେଇ ପରି କଳ୍ପିତ କାହାଣୀ ଟିଏ ଭଳି ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ବେକୁଣ୍ଟ ବାବୁ ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବା ପଥ ରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ପିଲାଟିକୁ ମାରି ଦିଆ ଯାଉ ନହେଲେ ବଣରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉ, ଯାହାକି ବନ୍ୟ ଜନ୍ତୁ ଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ରେ ସହାୟକ ହେବ । ଅନୁଙ୍କ ମା ଓ ଭାଇଙ୍କ (ଅନୁ ର ମାମୁ) ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପିଲାଟିକୁ ରାତ୍ରୀ ସମୟ ରେ ଗୋଟିଏ ଭଲ ବ୍ରିଫ୍ କେସ ରେ ପୁରାଇ ବଣ ର ମଝି ସ୍ଥାନ ରେ ରଖିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ।

ରାତି ପ୍ରାୟ ୧୦ଟା , ଗୋଟିଏ କାଗଜ ଟିରେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଆଉ ତା ସହିତ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା envelope ରେ ପୁରାଇ ରଖା ଯାଇଥିଲା ପିଲା ଆଦିତ୍ୟ ର ବ୍ରିଫ୍ କେସ ରେ ।

ଗାଡ଼ି ଡ୍ରାଇଭର କୁ ଛୁଟି ରେ ଯିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, Scorpio ଗାଡ଼ି ଟି briefcase ନେଇ ବଣ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା ଅନୁ ଙ୍କ ମାମୁ, ମା ଓ ଆଦିତ୍ୟ(briefcase ଠିକିତରେ) ନେଇ । ବଣ ର ମଝି ରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା Scorpio ଗାଡ଼ିଟି । ଆନୁର ମାମୁ ଗାଡ଼ି ଅଟକାଇ briefcase ଠିକିତ ଅତି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ରଖିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ତ କେଉଁଠି ଥିଲା ଦନ୍ତା ହାତୀ ଟା ଆସିଗଲା ବଣ ରୁ ଆସି ଭଲ ପିଲା ଟି ପରି ବସି ପଡ଼ିଥିଲା ଗାଡ଼ି ଆଗରେ , କିଛି ସମୟ ଭାବି ଲା ପରେ ଅନୁ ର ମାମୁ briefcase କୁ ଗୋଟିଏ ଗଛ ତଳେ ଛାଡ଼ି ଆସିଥିଲା । ଏପଟେ ଅନୁ ର ମାଆ ଜଗତ ର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥ ଙ୍କ ଉପରେ ସବୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ମନେ ମନେ ଆଶୁ ବନ୍ଦ କରି ଡାକି ଚାଲିଥିଲେ ଭଗବାନ ଙ୍କୁ ।

ହେ ଗଜ ଉଦ୍ଧାରଣ,

ହେ ପ୍ରଭୁ ଶରଣ ରକ୍ଷକ,

ହେ ପତିତପାବନ, ତୁ ଏ ସଂସାର ର ରଚୟିତା,

ତୁ ହିଁ ପୁଣି ପାଳନ ଓ ସଂହାର କର୍ତ୍ତା । ତୋତେ କଣ ଯେ ଅଛପା ଅଛି, ଏ ଅବୋଧ ର ସବୁ ଥାଇ ବି କେହି ନାହାନ୍ତି । ତୁ ହିଁ ତାର ସବୁ କଛି । ମନେ ମନେ ଭଗବାନ ଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, କେଉଁଠି ଥିଲା ଗୋଟିଏ ମାଛ ହାତୀ ଟି ମାଡି ଯାଇଥିଲା ବ୍ରିଫ୍ କେସ ଆଡ଼କୁ, ଏବଂ ଏହା ଦେଖି ଅନୁ ର ମା ଓ ମାମୁ ଦୁହେଁ ଭୟରେ ଆଖିବୁଜି ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ଏ କଣ ହାତୀ ଟି ପିଲାର କିଛି ଅମଙ୍ଗଳ କରିବା ବଦଳରେ ଶିଶୁ ପିଲାଟିର ମୁଣ୍ଡ ରେ ନିଜର ଶୁଣୁ କୁ ରଖି, କାନ ପାଖରେ କଣ କଣ ସବୁ କହିବାର ଦୃଶ୍ୟ ମାନ ହେଲା । ତାର ୫ ମିନିଟ୍ ଭିତରେ ବାବାଜୀ ଜଣକ ସେହି ସ୍ଥାନ ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଦୃଶ୍ୟ । ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ଏ ସବୁ ଯେମିତି ପକୋଳ କଳ୍ପିତ, ଆଉ ଆମେ ମଣିଷ, ପ୍ରକୃତି ର ଇଚ୍ଛା କୁ ବୁଝି ନ ପାରି କେବଳ ନିଜ ଭିତରେ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ।

ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିନର ଛୋଟ ଶିଶୁ ପିଲାଟି କୁ ଦେଖି ଜୋର ଜୋର ରେ କହି ଚାଲିଲେ

ହର ହର ସମ୍ଭୁ । ହର ହର ମହାଦେବ । ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ତାଙ୍କର ଏହି କେହି ପଦ କଥା ରେ ଯେମିତି ପୁରା ଜଙ୍ଗଲ କମ୍ପୁଛି , ଆଉ ଜୋର ଜୋର ରେ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ମାନେ ବି ଏକାଥରେ ଯେମିତି ଶାନ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ବାବାଜୀ ଜଣକ କିଛି ଦୂରରେ ପଡ଼ିଥିବା ବଡ଼ ପଥ ର ଉପରେ ବସି ତପସ୍ୟା କରିବାକୁ ଲାଗିଗଲେ, ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ଏ ସବୁ ବିକି ନିଧୁଷ୍ଟ । ଦିନ ଗଢିବାକୁ ଲାଗୁଛି ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଆଗତ ପ୍ରାୟ ।

ଦୃଶ୍ୟ -୩

ଶଂଭୁ ମୁଣ୍ଡା ଓ ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ତୁଳସୀ ମୁଣ୍ଡା କିଛି ମହଲ ପୁଲ, ଝୁଣା, ମହୁ, ଶାଳ ପତ୍ର ଠୁଙ୍ଗା ସହିତ, ପାତିଲା ଆମ୍ବ କିଛି ନେଇ ପାଖ ହାଟ କୁ ବିକିବାକୁ ଯାଇ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଗାଆଁ କୁ ଫେରିବାର ଦୃଶ୍ୟ । ତୁଳସୀ ମୁଣ୍ଡା ରେ ଗୋଟିଏ ବେତ ବୁଣା ପାତିଆ, ଏବଂ ଶମ୍ଭୁ ହାତରେ କିଛି ବାଉଁଶରେ ରେ ତିଆରି ଗୋଟିଏ ଭଲ ବାଡ଼ି ସହିତ ଗୁପ୍ତ(ମାରଣା ଅସ୍ତ୍ର ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ ଙ୍କୁ ଘଉଡାଇ ବା ପାଇଁ) ଟିଏ ଥାଏ ।

ଶମ୍ଭୁ ମୁଣ୍ଡା:- ଆଲୋ ଏ ତୁଳସୀ, ଚାଲେ ନା ଟିକେ ଗଲା ବେଳକୁ ମହାପୁରୁ କୁ ଟିକେ ଦେଖି ଦେଇ ଯିବା ।

ମୋ ମନ କହୁଛି ଆଜି ମା ତୋ ପାଇଁ କିଛି ଗୋଟିଏ ଭେଟି ଦେବେ ଲୋ ।

ତୁଳସୀ ମୁଣ୍ଡା:- ତୋର ଯେଉଁ କଥା ନା, ମୋତେ କାହିଁକି ବାହା ହୋଇଥିଲୁ କହିଲୁ , ବାହାଘର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ

ହେଲାଣି ତୋତେ ବାପ ସୁଖ ଦେଇ ପାରିଲିନି । ଏ ଜୀବନ ଧୂକ୍ କଣ ଅଛି ଏ ଜୀବନ ଧରି କି କହିଲୁ । ଯାହା ଘରେ ପିଲା ଟିଏ ନାହିଁ, କଣ ହେବ ଏ ସଂସାର କରିକି । ଗାଁ ଲୋକ ମୋତେ ଏବେ ବାଂଝ କହିଲେଣି (କାନ୍ଦିବାର ଦୃଶ୍ୟ)

ଶମ୍ଭୁ ମୁଣ୍ଡା:- (ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇ) , ହଇଲୋ ପାଗିଳୀ କାହାଙ୍କି ମନ୍ ଦୁଃଖ କରୁଛୁ କହିଲୁ । ପିଛିଲା ବର୍ଷ ପର ବାବା କହୁଥିଲେ, ଶମ୍ଭୁ ତୋର ପିଲା ପିଲି ନ ହେବା ପଛରେ ବି ମହପୁରୁଷ କିଛି ଭଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି, ଯେଉଁଠା କି ଆମେ ମଣିଷ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । କହିଲୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ତଳେ ତୋତେ ଗାଆଁ ଦାଣ୍ଡ ରେ ଯେତେବେଳେ ବାହା ହେଲି ମୁଁ କଣ ଜାଣିଥିଲି ତୋତେ ବାହା ହୋଇ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବି । ତୁ ଯେମିତି ସେ ପାଖ ଗାଆଁ ର ଗୋକା ଅବନୀ ମୁଣ୍ଡା ଗଲା ରେ ଶକ୍ତ କଟକଣା ଦେଇଥିଲୁ , ତାପରେ କୁ ଭେଣ୍ଟିଆ ସାହସ କରିଥାନ୍ତି କହିଲୁ । କେବଳ ମୁଁ ବୋଲି ତୋତେ ସାହସ କରି କହିଲି ନା । ତାପରେ ଦୁହେଁ ହସି ଉଠି ଚାଲିଥିଲେ ଜଙ୍ଗଲ ରାସ୍ତା ଦେଇ ।

ଦୃଶ୍ୟ -୪:-

ମିସେଶ ଆଦିତ୍ୟ, ସଂଗ୍ରାମ ସାର୍(ଆଦିତ୍ୟ ର ପ୍ରକୃତ ବାପା), ଉମେଶ ବାବୁ(ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ IAS), ନରହରି ବାବୁ(DFO) ଓ ବ୍ରିଗେଡିୟର କରନ୍ ସାର୍ safe home ରେ ବସି କିଛି ଯୋଜନା କରୁଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ, ହଟାତ ବ୍ରିଗେଡିୟର କରନ୍ ସାରା ଙ୍କ ହାତ ଘଣ୍ଟା ର ଆଲାର୍ମ ବାଜି ଉଠିଲା ସଙ୍ଗେ କରନ୍ ସାର ଇତତସ୍ତ ଭାବରେ ଉଠି ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଆଉ କହିଲେ ଆମକୁ ଆଉ ଟିକେ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସଂଗ୍ରାମ ସାର କିଛି କହିବା ପୂର୍ବରୁ ଟେଲିଭିଜନ ରେ ସମ୍ବାଦ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।

News:- ନମସ୍କାର, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସୂତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି, ପୋଲିସ କମିଶନର ଙ୍କ ଝିଅ କୁ University ରୁ ନକଲବାଦି ମାନେ ଅପହରଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ରେ ରାଜ୍ୟ ର law and order ପୁଣି ମାତ୍ରାରେ ଭୁଣ୍ଡି ପଡ଼ିଛି । ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଓ ସାଧାରଣ ଜନତା ମହଲ ରେ ରାଜ୍ୟ ର ବିପଥ ଗାମିଁ ପାଇଁ ଡକ୍ଟର ନୃସିଂହ ଶତପଥୀ (ଗୁହ ମନ୍ତ୍ରୀ) ଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦାଇ କରାଯାଉଛି । ଏପଟେ Bhubaneswar ର VSS Nagar ରେ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚାଲିଥିବା ଧର୍ମଘଟ କୁ କିଛି ସହଯୋଗୀ ଗୁଣ୍ଡା ବମ୍ ବୁଲ୍ କରି ବିଫଳ ହେବାପରେ ଧରା ପଡ଼ି ଜେଲ୍ ରେ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ କିଛି ଛାତ୍ର ନେତା ଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ରେ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ଘର ଆଗରେ ଉତ୍କଳ University ର ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନେ ଅନଶନ ରେ ବସିଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ରକମ୍ ଅଣ ଆୟତ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ରାଜ୍ୟ ର ମୁଖ୍ୟ ରାଜ୍ୟପାଳ, ଦେଶର ମୁଖ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲି ଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 5 ଟା ରେ Air India ଯୋଗେ ରାଜ୍ୟପାଳ ଦିଲ୍ଲୀ ଗସ୍ତ ଯୋଜନା ସ୍ୱାଗତ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି , ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରମୋଦ ମଲ୍ଲିକ ନିଜର ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସନେ ଏହି ନିକମା ସରକାର ତୁରନ୍ତ ଭଙ୍ଗା ଯାଇ ପୁଣି ଥରେ ରାଜ୍ୟ ରେ election କରା ଯିବାକୁ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ଥରେ safehome ରେ ଅସ୍ଥିରତା ସହିତ ଗୋଟିଏ ଭୟ ଓ ଆତଙ୍କ ର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଲା । ଏବଂ ମିସେଶ ଆଦିତ୍ୟ ଟିଭି ରିମୋଟ କୁ ହାତ ରେ ନେଇ switch off କରି ଦେଲେ ।

ଦୃଶ୍ୟ -୫:-

ଶମ୍ଭୁ ଓ ତୁଳସୀ ମୁଣ୍ଡା ଯିବା ରାସ୍ତାରେ, କିଛି ବାଟ ଗଲା ପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଗୋଟିଏ ଅପୂର୍ବ ଦୃଶ୍ୟ, ଯାହାକି ଦୁହେଁ ଆଦିବାସୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମୟ ସ୍ଥିର ରହି ଯାଇଥିଲେ । ଏ କଣ ତଲା ବାଟ ର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବରଗଛ ଏବଂ ଗଛ ମୂଳ ରେ ଗୋଟିଏ briefcases ଟିଏ ଖୋଲା ହୋଇଛି ଏବଂ ତା ଭିତରେ କିଛି

ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ଦେଖା ଯାଉଛି । ବ୍ରିଫ କେସ କୁ ଲାଗି ଗୋଟିଏ ବଣୁଆ ମାଈ ହାତୀ ଟିଏ ଶୋଇଛି, ଯେମିତି ଲାଗୁଛି ହାତୀଟି ଯେମିତି ସେ କୁ ଜଗି କରି ବସିଛି । ଏପଟେ କିଛି ଟା ଶୁଗାଳ ଚାରିପଟେ ରେ ଚକର୍ କାଟୁଛନ୍ତି । ଦୁଇଟି ଅଣ୍ଟିରା ମୟୂର ମାନେ ଠିକ୍ ପାଖରେ ହିଁ ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଆଉ ଠିକ୍ ଆଉ ପଟ କୁ ମହାବଳ ବାଘ ଟିଏ ଗୋଟିଏ ପଥର ଉପରେ ବସି ରହି ଚାହୁଁ ଥାଏ । ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ଏଇଟା ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ଆଉ ସମସ୍ତେ ଟିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାରେ ଉଣା ଅଧିକ କି ହେଲା କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଶମ୍ଭୁ ଓ ତୁଳସୀ ଦୁହେଁ ଯେତେ ପାଖାପାଖି ହେଉଥାନ୍ତି, ସେତେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଉଥାଏ, ତାପରେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସମସ୍ତ ବନ୍ୟ ଜନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ । ଶେଷରେ ମାଈ ହାତୀ ଟି ଉଠି ଠିଆ ହେଲା । ଶମ୍ଭୁ ଓ ତୁଳସୀ ଯାହା ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଲେ ସେଥିରେ ସେମାନେ କେବଳ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସେକଥା ନୁହେଁ ବରଂ ମନରେ ଗୋଟିଏ ମାତୃତ୍ୱ ଏବଂ ପିତୃତ୍ୱ ର ଭାବନା ଜନ୍ମ ନେଇ ସାରିଥିଲା ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଥିବା ରେ ଗୋଟିଏ ନବଜାତ ଶିଶୁ ପୁତ୍ର ଟିଏ ଅତିନୁ ନିଦ ରେ ଶୋଇଛି , ଏବଂ ପିଲାଟିର ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଗୋଟିଏ ଟ୍ରାଜିକ୍ ଜଳୁଛି । ଓଃ କି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚେହେରା ସାଙ୍ଗକୁ ହଳଦୀ ଗୁରୁ ଗୁରୁ ଦେହ, ଯେମିତି ଜାଣେ ରାଜା ପୁଅ ପରି ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । କିଛି ନଭାବି ତୁଳସୀ ଦୁଇ ହାତ ବଢ଼ାଇ ପିଲାଟିକୁ ନିଜ କଲା କୁ ଟାଣି ନେଲା । ପିଲାଟି କଣ ଭାବିଲା କେଜାଣି ତୁଳସୀ ର ବକ୍ଷରେ ଉଣୁଳି ଚାଲିଥିଲା ଭୋଲ ହେଉଥିଲା କି କଣ !

ଏବଂ ତୁଳସୀ ବି ଗୋଟିଏ ମାତୃତ୍ୱ ର ମୂଲ୍ୟ ବୋଧ କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ଯାଇ ନିଜ ବକ୍ଷ ରୁ ଅମୃତ ଧାରା ଟି ଧରାଇ ଦେଇ ଥିଲା ଅବୋଧ ଶିଶୁ ଟିର ପାଟି ରେ । ଏପଟେ ଶମ୍ଭୁ ସବୁ ଦେଖି ମହପୁରୁ କୁ ମନେ ମନେ କୋଟି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥାଏ ।

ହତାତ ପ୍ରକଟ ହୁଅନ୍ତି ବାବା ମଣିଉଦ୍ର ଆଉ ତାଙ୍କ ବାମ ହାତରେ ଗୋଟିଏ କମଣ୍ଡଳୁ ସହିତ ଡାହାଣ ହାତ ରେ ଥାଏ ଗୋଟିଏ ଅଷ୍ଟ୍ର ବକ୍ର ବାଡ଼ି ଟିଏ । ଏହି ଅଷ୍ଟ୍ର ବକ୍ର ବାଡ଼ି ର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଅଛି । ସମସ୍ତେ କୁହନ୍ତି କୁଆଡେ ଏହି ବାଡ଼ି ଟି ଶୁଷ୍କ ର ବିନାଶ ସମୟରେ ସୃଷ୍ଟି କୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଏହାର ଅଷ୍ଟ୍ର ବକ୍ର ସ୍ଥାନ ରେ କୁଆଡେ ଅଷ୍ଟ୍ର ମାତୃକା ବିରାଜ ମାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି ବିନାଶ ବେଳେ ସେମାନେ ବାହାର କୁ ଆସିବେ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି ର ବିନାଶ ସମୟରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଘଣ୍ଟ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବେ । ବାବା ମଣିଉଦ୍ର କୁଆଡେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ହସାବ ରେ ସେ ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖା ଦିଅନ୍ତି ଯାହା ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥାଏ । ବାବା କୁ କେବଳ ସମ୍ଭୁ ଓ ତୁଳସୀ ନୁହନ୍ତି ଗ୍ରାମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମାନନ୍ତି, ଆଉ ବାବା କୁ ଦର୍ଶନ ଭାଗ୍ୟରେ ଥିଲେ ମିଳେ ବୋଲି ଭାବି ଥାଆନ୍ତି । ବାବା ମଣିଉଦ୍ର କୁ ପ୍ରକଟ ଗୋଟିଏ ବହୁତ ଶୁଭ ମହୁରତ ବୋଲି ବିଚାର କରି ଶମ୍ଭୁ ଓ ତୁଳସୀ ପିଲାଟି କୁ ବାବା କୁ ଗୋଡ଼ ତଳେ ଗଡ଼ାଇ ଦେଇ ଦୁହେଁ ଲମ୍ବ କରି ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ବାବା କୁ ଗୋଡ଼ ତଳେ । ବାବା କମଣ୍ଡଳୁ ର ଡାହାଣ ହାତରେ ପାଣି ନେଇ କଣ କଣ ସବୁ ମନ୍ତ୍ର ପଡ଼ି ପିଲାଟି ର ମୁଣ୍ଡରେ ଛିଞ୍ଚି ଦେଇ ଅଗ୍ନିବାଦ ଦେଇଥିଲେ । ଏବଂ ଶମ୍ଭୁ ଓ ତୁଳସୀ କୁ କହିଥିଲେ, ଏହି ପିଲାର ନାମ ଆଦିତ୍ୟ ରଖିବୁ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବାବା ମଣିଉଦ୍ର କମଣ୍ଡଳୁ ରୁ ଅଞ୍ଜୁଲାଏ ପାଣି କୁ କଣ କଣ ସବୁ ମନ୍ତ୍ର ବୋଲି ପିଲାଟି ଉପରେ ଛାଟି ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ୨ ଦିନର ସଦ୍ୟ ନବଜାତ ପିଲାଟି କଣ ଭାବିଲା କେଜାଣି ଦୁଇ ହାତ କୁ ନମସ୍କାର ମୁଦ୍ରା ରେ ଯୋଡ଼ି ଆଖି ତରାଟି ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ହସ ଟିଏ ଖେଳାଇ ଯାଇଥିଲା । ଏ ସବୁ ଦେଖି ତୁଳସୀ ଓ ଶମ୍ଭୁ ବାବା କୁ ଗୋଡ଼ ତଳେ ପଡ଼ି ପିଲାର ଦୀର୍ଘ ଜୀବନ ର କାମନା କରିଥିଲେ । ଏବଂ ବାବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଧାନ ମୁଦ୍ରାରେ ବସି କିଛି ଧୂଳି କୁ ଗୋଟିଏ କପଡ଼ା ରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇ ମନ୍ତ୍ର ପୁଞ୍ଜି ଦେଇ ଥିଲେ ତୁଳସୀ କୁ ଆଉ କହିଥିଲେ ଏହାକୁ କେବେ ବି ପିଲା ଠାରୁ ଅଲଗା କରିବୁନି । କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନ ରେ ବାବା ମଣିଉଦ୍ର କୁଆଡେ ଉଭେଇ ଯାଇଥିଲେ ବୋଲି ମନେ ହୋଇଥିଲା ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ସବୁ ଗୁଡ଼ା ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱପ୍ନ କିମ୍ବା ଭଗବାନ କ୍ଷର ଗୋଟିଏ ପରି କଳ୍ପିତ ଯୋଜନା । ପିଲାଟି ର ନାମ କରଣ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ପିଲାଟି ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଅଞ୍ଚଳ ର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ରୂପେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଶମ୍ଭୁ ଓ ତୁଳସୀ ପିଲାଟି କୁ ପାଇ ଯେମିତି ଜୀବନ ର ସବୁଠୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମ୍ପତ୍ତି ର ଅଧିକାରୀ ହେଲା ଭଳି ମାନେ ହେଉଥିଲେ । ଆଉ ଗ୍ରାମ ଦେବି କୁ ମନ୍ଦିର ଅଗଣାରେ ପିଲାଟିର ଶୁଭମନାସିବାକୁ ଯାଇ ପିଲାଟି କୁ ଗଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲା ତୁଳସୀ ଓ ଶମ୍ଭୁ ଖାଲି ପାଦ ରେ ମନ୍ଦିର ଚାରିପାଖ ରେ ପରିଭ୍ରମଣ କରିଥିଲା ।

*****

ପିଲାଟିର ନା ଯେମିତି ଆଦିତ୍ୟ, ଠିକ୍ ସେ ମଧ୍ୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବାନ ଓ ବହୁ ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ମାନେ ହେଉଥିଲା । କହନ୍ତି ନା ପାରଶ ମଣି, ଠିକ୍ ସେମିତି ଆଦିବାସୀ ଅଧୁଶିତ ଅଞ୍ଚଳ ରେ ଗୋଟିଏ ପାରସ୍ ମଣି ମିଳିବାର ସମ୍ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ଆଦିତ୍ୟ ର ଆଗମନ କୁ । ଏମିତି ମନେ ହେଉଥାଏ, ଯେମିତି ଗୋପପୁର ରେ କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ନେଲା ଭଳି , ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଲୁହା ତୁମ୍ବକ କୁ ଆକର୍ଷିତ ହେଲା ଭଳି, ଅନ୍ୟାୟ ସ ରେ ଆକର୍ଷିତ ହେଉଥିଲେ ସେହି ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ଆଡ଼କୁ । ଯେମିତି ଲାଗୁଥିଲା ପିଲାଟି ମଧ୍ୟ କିଛି ମନ୍ତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର କରିଛି କି କଣ । ସମୟ ର ଗତି ସାଙ୍ଗକୁ , ପିଲାଟି ବଢ଼ିବାର ଦୃଶ୍ୟ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଆଦିତ୍ୟ ସମୟ କୁ ତାଳ ଦେଇ ଆଗକୁ ଯାଉଥାଏ ।

ଆଦିତ୍ୟ କୁ ତୁଳସୀ ଓ ଶମ୍ଭୁ ନିଜ ର ଜୀବନ ଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥାଆନ୍ତି ।
ଆଦିତ୍ୟ ବଡ଼ ହେଲା ଆଉ ପାଖ ସ୍କୁଲ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି । ସ୍କୁଲ ର

ପ୍ରଥମ ଦିନର ଦୃଶ୍ୟ:-

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଠିବା ପୂର୍ବରୁ, ତୁଳସୀ ଗାଧୋଇ , ଉଦା ଲୁଗାରେ , ନଇ କୂଳରେ ଥିବା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଗଛରେ ପାଣି ଭାଲିବା ସହିତ ଗାଆଁ ଠାକୁରାଣୀ ଙ୍କୁ ଭୋଗ ସହିତ ବୋଦା ବଳି ଯାତି ସାରିଲାଣି । ହେ ମହପୁରୁ ମୋ ଆଦି କୁ ଭଲରେ ପାଠ ପଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

ଶମ୍ଭୁ:- ଆଦି ର ବ୍ୟାଗ୍ କୁ ଓ ଆଦି କୁ କାନ୍ଧ ରେ ନେଇ ଚାଲିଛି ଗାଆଁ ଚାଟ ଶାଳୀ କୁ, ଛୋଟିଆ ପିଲା ଆଦି ର ମୁଣ୍ଡ ରେ ମୁଣ୍ଡେ ବୁଦ୍ଧି ପାଖରେ ଶମ୍ଭୁ ନିରୁପାୟ ।
ଛ ବର୍ଷ ର ଆଦି ପଚାରି ଚାଲିଥାଏ, ବାବା ଗଛ ପତ୍ର ର ରଙ୍ଗ ନେଲିଆ କାହିଁକି?, ଚଢ଼େଇ ଗୁଡ଼ା କାହିଁକି ଉଡ଼ି ପାରୁଛନ୍ତି? ପାହାଡ଼ ରେ ନଇ କେମିତି ଆସିଲା? ରାତି କାହିଁକି ହେଉଛି? ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତା ରାତି ରେ କୁଆଡ଼େ ଯାଆନ୍ତି?

ଏତେ ଗୁଡ଼ା ପ୍ରଶ୍ନ ର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଯାଇ ଶମ୍ଭୁ ଯେମିତି ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । କେବଳ କହୁଛି ବାବା ରେ ତୋ ମାଷ୍ଟ୍ରେ ଏସବୁ ର ଉତ୍ତର ଦେବେ । ଆଦି ବି ତାର ପ୍ରଶ୍ନ ସବୁ କୁ ଯଦି ରେ ସାଇତି ରଖିବାର ପ୍ରୟାସ କରି ବାପା କାନ୍ଧ ରୁ ଉଠିଲା ପଡ଼ିଲା ଆଉ କହିଲା

ବାବା ମୁଁ ଚାଲି ଚାଲି ଯିବି, ଶମ୍ଭୁ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା ନାରେ ବାବା ମୁଁ ଥିବା ଯାଏଁ ତୁ ଚାଲି କି ଯିବୁନି । ନହେଲେ ତୋ ମା ମୋତେ ଘରେ ରଖିବ ନାହିଁ । ଆଦି ହସି ହସି କହିଲା ମାଆ ଏଠି କଣ ଅଛି ଯେ ଦେଖିବ? ମୁଁ ଚାଲି ଚାଲି ଯିବି ।

ବାପା ପୁଅ ଦୁହେଁ ପହଞ୍ଚିଲେ ଚାଟ ଶାଳୀ ରେ, ବୁଢ଼ା ସାର ଙ୍କ ପାଖରେ ୨୦ /୨୨ ଜଣ ଛୋଟ ପିଲା ବସି ଥାଆନ୍ତି, କାହାର ସାର୍ତ୍ତ ନଥାଏ ତ କେହି କେହି ଛିଡ଼ା ପ୍ୟାଣ୍ଟ କୁ ବାମ ହାତରେ ଧରି ବସିଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ବୁଢ଼ା ମାଷ୍ଟ୍ରେ ଟି ଗୋଟିଏ ବେତ ଧରି କି ପଢ଼ାଉ ଥାଆନ୍ତି ।

ଶମ୍ଭୁ:- ମାଷ୍ଟ୍ରେ ଆଜ୍ଞା ଜୁହାର, ମୋ ପୁଅ ଆଜି ଠୁଁ ତୁମ ପାଖରେ ପାଠ ପଢ଼ିବ । ସବୁ ପିଲା ଙ୍କ ଭିତରୁ ବାରି ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ଗୋରା ତକ ତକ ଆଦି କୁ ଦେଖୁ ଅନ୍ୟ ପିଲା ମାନେ ମନେ ମନେ ଟିକେ ସଙ୍କା ଅନୁଭବ କରୁ ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ମାଷ୍ଟ୍ରେ ବି ଅତି ଆଦରରେ ଆଦି କୁ ବସିବାକୁ କହିଲେ ।

ଆଦି ମାଷ୍ଟ୍ରେ ଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରି, ବସିଲା ତାପରେ ମାଷ୍ଟ୍ରେ କୁ ନିଜର ପ୍ରଶ୍ନ ସବୁ ପଚାରିଲା । ମାଷ୍ଟ୍ରେ କହିଲେ ଆରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ରେ ଏତେ ପ୍ରଶ୍ନ । କାଲି କୁ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ର ଉତ୍ତର ଖୋଜିବା ।

ଆଦି କୁ ଛାଡି ଶମ୍ଭୁ ପାଖ ଗଛ ମୂଳକୁ ବସି ଅପେକ୍ଷା କରେ କେତେ ବେଳେ ପାଠ ପଢ଼ା ସରିବ ଓ ସେମାନେ ଯିବେ ।

ଗାଆଁ ଚାଟ ଶାଳୀ ରୁ ପାଠ ଶେଷ କରି , ପାଖରେ ଥିବା ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ରେ ପାଠ ପଢ଼େ ଆଦିତ୍ୟ । ହଟାତ ଥରେ ଗାଆଁ ରେ ଭାଲେଣି ପଡ଼ିଲା, ବାଘ ମାଡିଛି ତେଣୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ କେହି ବାହାରକୁ ବାହାରିବେ ନାହିଁ ।

ପରଦିନ ଗାଆଁ ମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରାମ ସଭା ଡାକିଲେଣି , ବାଘ କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ବାକୁ ପଡ଼ିବ, ନଚେତ ମାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗାଆଁ ରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଶମ୍ଭୁ ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଯେକି ମହାବଳ ବାଘ ସହିତ ଲଢ଼ିବାର ସାହସ କରି ପାରେ ।

ଗାଆଁ ମୁଖ୍ୟ ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେ ଶମ୍ଭୁ ସହିତ ଗ୍ରାମର ଆଉ କିଛି ଭେଣ୍ଡିଆ ଟୋକା ଯିବେ ମାଡିଥିବା ମହାବଳ ବାଘ କୁ ଦୂରକୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେବାକୁ । ଏପଟେ ତୁଳସୀ ଶମ୍ଭୁ କୁ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି କହୁଛି, ଶୁଣ ତୁମେ ଯାଅ ନାହିଁ! ତୁମ ର ଯଦି କିଛି ହୋଇଗଲା ତାହେଲେ ଆଦି ଆଉ ମୁଁ(ତୁଳସୀ) କେମିତି ବଞ୍ଚିବୁ । ହେଲେ ଗାଆଁ ମୁଖ୍ୟ ଙ୍କ ଆଦେଶ କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବା ମାନେ ନିଜର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ କୁ ଟାଣି ଆଣିବା ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

ସଂଧ୍ୟା ସମୟରେ ଗାଆଁ ମୁଣ୍ଡ ଠାକୁରାଣୀ ପାଖରେ ଗ୍ରାମ ସଭାର ଆୟୋଜନ!

ଶମ୍ଭୁ, ତୁଳସୀ ଓ ଆଦି ର ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଗାଆଁ ମୁଖ୍ୟ ଆସିବା ପରେ , ଗ୍ରାମ ସଭା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଭିଡ଼ ଭିଡରୁ, ଜଣେ ବୁଢ଼ୀ ଉଠି ପଡ଼ି କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି କହିଲା , ମୋ ପୁଅ କୁ ବାଘ ଖାଇ ଦେବା ର ଲୋକ ମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ମୁ ଆଉ ଏ ଦେହ ରଖି ଲାଭ ନାହିଁ , ଆଜି ପୋଖରୀ କୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ଜୀବନ ହାରି ଦେବି ।

ଆଦି ଏ ସବୁ ଅତି ସନ୍ତପଣ ରେ ଲକ୍ଷ କରି , ସଭା ଶେଷ ବେଳକୁ କିଛି କହିବାକୁ ଅନୁମତି ମାଗି କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲା ।

ଗ୍ରାମ ମୁଖ୍ୟ କହିଲେ କହ କଣ କହିବାକୁ ଭାବୁଛୁ,

ଆଦି କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲା ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ , ଏସବୁ ଯେମିତି ସେ ଆଗରୁ ଯୋଜନା କରି ରଖିଛି । ତାପରେ କହିଲା, ଯେ ଆମେ ଏତେ ସବୁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ହେଲେ ଏଥିରେ ଆମ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ର ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ଅଛି, ତା ସହିତ ଆମେ ଯଦି ଜଙ୍ଗଲରଖି ଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରନ୍ତେ ତାହେଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ବାଘ ଧରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରନ୍ତେ ତାହେଲେ ବାଘ କୁ ଧରି ଆମେ ଚିଡ଼ିଆ ଖାନା କୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତେ । କାରଣ ସେମାନେ ପାଖରେ ବନ୍ଧୁକ ଅଛି , ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ଅତି ସହଜ ରେ ବାଘ କୁ ବେହୋଶ କରି ପାରିବେ , ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହାୟତା ରେ ସେମାନେ ବାଘ କୁ ଚିଡ଼ିଆ ଖାନା କୁ ନେଇ ପାରିବେ । ଯେମିତି ଏସବୁ ସେ ଆଗରୁ ଯୋଜନା ହୋଇ ସାରିଛି । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସଭାର ମୂରବୀ ଉଠି ପଡ଼ି ଆଦି ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ବୁଲେଇ ଆଣିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ ଦୁଇଜଣ କେହି ଡାକବଙ୍ଗଳା କୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଖବର ଦିଅ । ଦୁଇଜଣ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ଆଦି ପୁଣି କହି ଉଠିଲା , ଆଜ୍ଞା ସେମାନେ ଆମ ମାନଂକ ପଛ ରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏବଂ ସମସ୍ତ ଯୋଜନା କରା ହୋଇ ସାରିଛି । ଆଦି କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲା ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ , ଏସବୁ ଯେମିତି ସେ ଆଗରୁ ଯୋଜନା କରି ରଖିଛି । ତାପରେ କହିଲା, ଯେ ଆମେ ଏତେ ସବୁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ହେଲେ ଏଥିରେ ଆମ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ର ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ଅଛି, ତା ସହିତ ଆମେ ଯଦି ଜଙ୍ଗଲରଖି ଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରନ୍ତେ ତାହେଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ବାଘ ଧରିବା

ପାଇଁ ଯୋଜନା କରନ୍ତେ ତାହେଲେ ବାଘ କୁ ଧରି ଆମେ ଚିଡ଼ିଆ ଖାନା କୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତେ । କାରଣ ସେମାନେ ପାଖରେ ବନ୍ଧୁକ ଅଛି , ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ଅତି ସହଜ ରେ ବାଘ କୁ ବେହୋଶ କରି ପାରିବେ , ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହାୟତା ରେ ସେମାନେ ବାଘ କୁ ଚିଡ଼ିଆ ଖାନା କୁ ନେଇ ପାରିବେ । ଯେମିତି ଏସବୁ ସେ ଆଗରୁ ଯୋଜନା ହୋଇ ସାରିଛି । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସଭାର ମୂରବୀ ଉଠି ପଡ଼ି ଆଦି ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ବୁଲେଇ ଆଣିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ ଦୁଇଜଣ କେହି ଡାକବଙ୍ଗଳା କୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଖବର ଦିଅ । ଦୁଇଜଣ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ଆଦି ପୁଣି କହି ଉଠିଲା , ଆଜ୍ଞା ସେମାନେ ଆମ ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏବଂ ସମସ୍ତ ଯୋଜନା କରା ହୋଇ ସାରିଛି ।

ଗ୍ରାମ ମୁଖ୍ୟ ଆ ଉଠି ପଡ଼ି କହିଲେ, ସାବାସ ଆଦିତ୍ୟ ସତରେ ତୁ ଛୋଟ ପିଲା ହେଲେ ବି ତୋର ବୁଦ୍ଧି ବଡ଼ ଲୋକ ଭଳି ।

ଜା ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ପାରୁଛ ବାଘ କୁ ଧରି ଚିଡ଼ିଆଖାନା ରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ।

*****

ଦୃଶ୍ୟ -୭

ରାଜ୍ୟ ର ଅଣ ଆୟତ ପରିସ୍ଥିତି , ଆୟତ କରିବା ସମୟରେ ୧୦ ରୁ ଅଧିକ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଓ ୧୦୦ ରୁ ଅଧିକ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଙ୍କ ଆହତ ହେବାର ଖବର ପୁଣି ଥରେ ରାଜ୍ୟ ରାଜନୀତି କୁ ଶକ୍ତି ଧକ୍କା ଦେବାର ଖୁବ୍ ଯୋଗାଇଛି । ଏପରି ବିରୋଧୀ ଦଳ ର ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତା ସରକାର ଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପ କରିବାରେ ପଛଦୁଆ ଦେଉ ନଥାନ୍ତି ।

ଆପୋଲୋ ହସ୍ପିଟାଲରେ ନାହିଁ ନଥିବା ଭିତ, ମିସେଶ ଆଦିତ୍ୟ ପୋଲିସ ପ୍ରୋଟେକ୍ସନ ନେଇ ବାହାର କୁ ଆସି ଭିତ କୁ ଆୟତ କରିବାର ଦୃଶ୍ୟ ।

ମିଶେଶ ଆଦିତ୍ୟ ତାଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କ୍ୟାରିୟର ଏତେ ବଡ଼ ଜନ ସମାଗମ କୁ କେବେ ଦେଖି ନଥିବେ, ଏତେ ବଡ଼ ଜନ ସମୂହ କୁ ଦେଖି ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଟିକେ ଭୟ ସହିତ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ ସ୍ୱର ରେ ହାତ ଯୋଡ଼ି କହିଲେ । ମିଡ଼ିଆ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରେସ ମିଟ ଯୋଗେ ପ୍ରସାରିତ କରିବାରେ

ଆଦିତ୍ୟ ଏବେ ଟିକେ ଭଲ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ୪୮ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କରିବେ ବୋଲି ଡାକ୍ତର କହୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ମାନେ ରାଜ୍ୟ ରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଶୃଙ୍ଖଳା ବଜାଇ ରଖନ୍ତୁ ।

ଭିତ ମଧୁରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ରେ ଭାସି ଆସିଲା ଆମେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଦିତ୍ୟ ବାବୁ ଙ୍କୁ ନ ଦେଖୁଛୁ ଆମେ ଏହି ଜାଗାରେ ବସି ରହିବୁ । ଆପଣ ତାଙ୍କ କଥା ବୁଝନ୍ତୁ, ଆମେ ଠିକ୍ ଅଛୁ । ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ , ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ମିସେଶ ଆଦିତ୍ୟ ନିଜ କୁ ନିଜର ସ୍ୱାମୀ ର ଏତେ ଲୋକ ଙ୍କ ନିଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ପାଇବା ଓ ଅନାବିଳ ପ୍ରେମ କୁ ଭାବି ମନେ ମନେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବକରନ୍ତି ।

ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଭିତ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ଢେଲା ଆସି ଶକ୍ତି ଆଘାତ ଦିଏ ମିସେଶ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଉ ମିଶେଶ ଆଦିତ୍ୟ ଆଃ କହି ମୁଣ୍ଡ ରେ ହାତ ଦିଅନ୍ତି ତ ମୁଣ୍ଡ ରୁ ରକ୍ତ ର ଧାର ଟିଏ ବୋହି ଆସେ । ଭିତ ଭିତରେ ପୁଣି ଥରେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ କମ୍ପନ । କିଛି ମହିଳା ପୋଲିସ ଭିତ ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସି କଡନ ସୃଷ୍ଟି କରି

ମିଶେଶ ଆଦିତ୍ୟ ଜୁ ହସ୍ପିଟାଲ୍ କୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି ।

ଏପଟେ ସେଫ ହାଉସ ରେ ବସିଥିବା ଉମେଶ ବାବୁ ଜ୍ଞ ମୋବାଇଲ୍ କୁ ଗୋଟିଏ ଫୋନ କଲ୍ ଆସେ, ଆଉ ଉମେଶ ବାବୁ ତକ୍ଷଣାତ୍ ଫୋନ ଉଠାଇ ଅଲଗା ରୁମ୍ କୁ ଆସି ଯାଆନ୍ତି, ସମସ୍ତ ଜ୍ଞ ମନରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନବାଚି ।

କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନ ରେ ଉମେଶ ବାବୁ ଜ୍ଞ ଆଗମନ, ଆଉ ଗମ୍ଭୀରତା ସହିତ କହି ପକାନ୍ତି । ମୋତେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦିଲ୍ଲୀ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସଂଗ୍ରାମ ବାବୁ ଆପଣ ମୋ ସହିତ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଉଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟ ରେ ଏ ଭଳି ଅରାଜକତା, ସେପଟେ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଫୋନ କଲ୍ ରେ ଦିଲ୍ଲୀ! କିଛି ବୁଝି ହେଉ ନଥାଏ ଅର୍ପିତା (ମିଶେଶ୍ ଆଦିତ୍ୟ) ଜ୍ଞ । ଗୋଟିଏ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ରେ ଛନ୍ଦି ହେବାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି ସେ ।

ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ର ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ର ପ୍ରଶ୍ନ ଚିହ୍ନ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି ଉମେଶ ବାବୁ ଆଉ ସଂଗ୍ରାମ ସାର୍ ।

ବ୍ରିଗେଡିୟର କରନ୍ ସାର୍ ଏପଟେ ନିଜ ପୁରୁଣା ହାତ ଘଣ୍ଟା କୁ ଦେଖି ମନେ ମନେ କିଛି ଗୋଟିଏ ଭାବି ଚାଲି ଥାନ୍ତି । ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ଏହି ରାଜନୀତି ପଣା ପାଲିରେ ସେ ବି ଜଣେ ମୋହର । କେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ କଲ୍ ଆସିବ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେ କଥା ବି ଜଣା ନାହିଁ ।

ସେଫ ହାଉସ ଭିତରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଏକ ଅସମ୍ଭବ ନିରବତା, ଆଉ ସମସ୍ତେ ରୁପ୍, ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ କିଛି ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଧରଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପାଇଁ ଯାଉଛି । ଆଉ ବ୍ରିଗେଡିୟର କରନ୍ ସାର୍ ଜ୍ଞ ଫୋନ କୁ ଗୋଟିଏ ମେସେଜ ଆସେ ଆଉ ଲେଖା ଥାଏ TOP Secret , କରନ୍ ସାର୍ କିଛି ନ କହି ନିରବତା କୁ ଭାଙ୍ଗ କରି କହି ପକାନ୍ତି । I have to go, will meet soon.

DFO ନରହରି ବାବୁ କିଛି କହିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ, ସେଫ house ର କଲିଙ୍ଗ ବେଲ୍ ବାଜି ଉଠେ ଆଉ ସେପଟୁ ଜଣେ କନେଷ୍ଟବଲ୍ ଜ୍ଞ ପ୍ରତିଛବି ଦେଖା ଦିଏ ଭିଡିଓ କଲିଙ୍ଗ ପରଦାରେ, ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ନରହରି ବାବୁ ଜ୍ଞ ର ସାହଯ୍ୟ କେଉଁଠି ଦରକାର । ଆଉ ନରହରି ବାବୁ ନିଜ ଫୋନ ରୁ ରିଙ୍ଗ କରି କଥା ହୁଅନ୍ତି ବାହାରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା କନେଷ୍ଟବଲ୍ ଜ୍ଞ ସହ ଆଉ, ଆଉ Yes/No ରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ସରେ ।

ମିଶେଶ ଆଦିତ୍ୟ(ଅର୍ପିତା) ବୁଝି ଯାଆନ୍ତି କିଛି ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏପରି ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଜ୍ଞ ଦେହାନ୍ତ, ଓ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ ଜ୍ଞ ଗୃହ ବନ୍ଦୀ, ଆଉ ପୋଲିସ କମିଶନର ଜ୍ଞ ଝିଅ କୁ କିଡନାପ । ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ କଲିୟୁଗ ର ଅନ୍ତ ନ ତେତ ମହାଭାରତ ର ଅନ୍ତିମ ଚରଣ ।

ଅର୍ପିତା କାହାକୁ କିଛି ନକହି ଉପରକୁ ଥରେ ଚାହିଁ ନିଃଶ୍ୱାସ ନେବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ତ ଜଣେ ନର୍ସ ଆସି କହନ୍ତି, ମାଡାମ୍ ସାର୍ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ।

ଅର୍ପିତା ଯେମିତି ୫ ବର୍ଷ ବିବାହ ରେ, ପ୍ରଥମ ଥର ଆଦିତ୍ୟ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି କାମନା କଲା ଭଳି ଲାଗିଲା ଆଉ ସବୁ କିଛି ଭାବନା ର ଅନ୍ତ ଘଟାଇ ସେଫ ହୋମ door ଖୋଲି ବାବୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ ଉମେଶ ବାବୁ କହନ୍ତି, We can re assamble later, bye for now. ଅର୍ପିତା please call us if required.

ଅର୍ପିତା ଫେରି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ତଳକୁ ।

ନୂଆ କରି +୩ କଳା ରେ ବି ଜେ ବି କଲେଜ ରେ ଆଡମିଶନ ନେଇଥାଏ ଅର୍ପିତା ଦେଖିବାକୁ ଅତି ଗୋରା ନହେଲେ ବି ଅତି କଳା ନୁହେଁ । ମୃଗ ନୟନି ଆଖି ସାଙ୍ଗକୁ ଉନ୍ନତ ବକ୍ଷ ଯୁଗଳ ତା ସହିତ ଘନ କଳା କେଶ ଯେମିତି ଜଣେ ଉନ୍ନତ ଶିଳ୍ପୀଟିଏ ଅତି ସନ୍ଦର୍ପଣ ରେ ଠିକ୍ ଜାଗାରେ ଖଞ୍ଜି ଦେଇଛି ।

ସୁଦୂର କଳାହାଣ୍ଡି ରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଥର ଆସି ରହିବା ଜେ କେତେ କଷ୍ଟ ସାଧ ସେ କଥା ଅର୍ପିତା ଙ୍କ ଛତା ଆଉ କିଏ ଅବା ଜାଣେ, ହଟାତ୍ ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼ କୋଠା ସାଙ୍ଗକୁ ,ଗାଡ଼ି, ଆଉ ଜନ ଗହଳି ଯେମିତି ନା ହେଉ କାହିଁକି ଅର୍ପିତା ଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁ ନୂଆ ଆଉ ତା ଭିତରେ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ରୁମ୍ବକୀୟ ଆକର୍ଷଣ ଯେମିତି ଗୋଟିଏ ଅହେତୁକ ସଂଯୋଗ ।

ପ୍ରଥମ ଦେଖାରୁ ଯେମିତି ଲୁହା ଭଳି ଟାଣି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଅର୍ପିତା । ତାଙ୍କର ଆଉଜସ୍ୱନି ଭାଷଣ ଆଉ , ବିଶାଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଆଉ ରୁମ୍ବକୀୟ ଆକର୍ଷଣ ରେ ଜେ କେବଳ ଅର୍ପିତା ସେକଥା ନୁହେଁ ବରଂ ବିଜେବି କଲେଜରେ ସମସ୍ତ ଯୁବତୀ ଓ ଅଧ୍ୟାପିକା ମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସ୍ତେ ଟାଣି ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ଆଉଜସ୍ୱନି ଭାଷଣ *ସମାଜରେ ବଳିଷ୍ଠ ମୁଷ୍ଟି ମେୟ ଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ର ପ୍ରତିରୋଧ* ଯେମିତି ବିଜେପି କଲେଜ ର ପଡ଼ିଆ ରେ ଏକ ସଂଗ୍ରାମ ର ବତା ବରଣ ଖେଳାଇ ଦେଇଥିଲା ସେକଥା ନୁହେଁ ତାଙ୍କ ଭାଷଣ ରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ବହୁ ଯୁବକ ଯୁବତୀ ଅନ୍ୟାୟ ର ପ୍ରତିରୋଧ ପାଇଁ ଏକ ରକମ୍ ଆଗ କୁ ମାଡ଼ି ଆସି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ରେ କହିଥିଲେ, ଆଦିତ୍ୟ ତୁମେ କୁହ ଆମେ ଏବେ କଣ କରିବ । ଆଦିତ୍ୟ ତୁମେ ଆମ କୁ ବାଟ ବତା ଅ, ଆମେ ଆଜି ଭୁବନେଶ୍ୱର ର ସମସ୍ତ ମୁଷ୍ଟି ମେୟ ମାନଙ୍କୁ ଏକ ରକମ ବାଟ କୁ ଆଣିବୁ ।

ଅର୍ପିତା ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ବାଦ୍ ଯାଇ ନଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେହି ବିଜେବି କଲେଜର ପଡ଼ିଆ ରେ ଭଗବାନ ଙ୍କୁ ସଖୀରଖି ଶପଥ ନେଇ ଥିଲେ ଯଦି ସେ ଜୀବନରେ କେବେ କାହାକୁ ସ୍ୱାମୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତାହେଲେ ସେ ହେବେ ଆଦିତ୍ୟ ନାରାୟଣ ମୁଣ୍ଡା ଆଉ ଯଦି ସେ ଆଜି ୠ ଜିଲ୍ଲା କଲେକ୍ଟର ପାଇଁ ପାଠ ପଢ଼ିବେ ଆଉ କଲେକ୍ଟର ହୋଇ ସମାଜ ର ମୁଷ୍ଟିମେୟ ମାନଂକ ଅନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଲଢ଼ିବେ । ତା ପରେ ଯୁବତୀ ମାନଂକ ମଧ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଏକ ରକମ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ, ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ କୃଷ୍ଣ ଙ୍କୁ ପାଇବାକୁ ଷୋଳ ସହସ୍ର ଗୋପ ନାରୀ ମାନେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ ଭାଗ ନେଇଛନ୍ତି । କେବଳ ଯେ କଲେଜ ଛାତ୍ରୀ ସେ କଥା ନୁହେଁ କଲେଜ ର ଅଧ୍ୟାପିକା ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କୁ ପ୍ରେମିକ ରୂପରେ ପାଇବା ପାଇଁ । ଦେଖା ଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ଯୁବତୀ ମାନେ ଦିନ ୮ ଟା ନହେଲେ ବିଛଣା ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ସକାଳ ୫ ଟା ରୁ ଉଠି ଗାଧୋଇ ପାଖ ଶିବ ମନ୍ଦିର ରେ କ୍ଷୀର ଓ ବେଲ ପତ୍ର ନେଇ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କୁ ବର ରୂପେ ପାଇବାକୁ ଧାଡ଼ି ଲଗାଉ ଛନ୍ତି, କେହି କେହି ଶିବ ମନ୍ଦିର ବାହାନାରେ Boys Hostel ବାଟେ ଯିବାକୁ ପଛାଉ ନାହାନ୍ତି ।

ଏକରକମ ସୁକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କହିଲେ କିଛି ଅତୁଳ୍ଲ ହେବନି । ଏକଥା କେବଳ ଯେ boys Hostel ସେକଥା ନୁହେଁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ କଲେଜ ର ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ତୁମ ଆରମ୍ଭ କରି କଲେଜ ବାହାର ର ପାନ ଦୋକାନୀ ମାନେ ଜାଣିବାକୁ ଲାଗିଲେଣୀ ।

ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମଧ୍ୟ ରୁ ଅର୍ପିତା ବି ବାଦ୍ ଯାଇ ନଥିଲେ ବରଂ ସେ ସବୁ ସୋମବାର ଦିନ ଶିବ ମନ୍ଦିର ରେ ଜଲା ଅଭିଷେକ କରି ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ନା ରେ ୧୦୮ ବେଲ ପତ୍ର ଚଢ଼ାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ କରି ସାରିଥିଲେ । କେହି ଜାଣନ୍ତୁ କି ନା ଜାଣନ୍ତୁ ଅର୍ପିତା କାୟ ମନୋବାକ୍ୟରେ ଏକ ରକମ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କୁ ନିଜର ଇହ ଓ ପର କାଳ ର ଦେବତା ବୋଲି ମାନି ସାରିଥିଲେ । ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ଚେହେରା ମନ ର କାନଭାଷ ରେ ଏକ ରକମ ଆଙ୍କି ହୋଇ ସାରିଥିଲା ଅର୍ପିତା ଙ୍କ ର । ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଆଦିତ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ବେଳେ

ଲାଗୁଥାଏ ଆଦିତ୍ୟ ଆଉ ଅର୍ପିତା ବୋଧେ ସାତ ଜନ୍ମ ର ସାଥୀ। ଏ ଜନ୍ମ ରେ ସେମାନେ ପୁଣି ଥରେ ମିଶିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ନିଜର କିମ୍ବଦନ୍ତ କିମ୍ବାକର ଥିବାରୁ କି ଅର୍ପିତା ପୁଣି ଥରେ ଆପଣେଇ ନିଅନ୍ତି, ଯଦି ଆଜି boys Hostel ବାଟ ରେ ଗଲା ବେଳେ ଯଦି ଆଦିତ୍ୟ ପ୍ରଥମ ମହଲା ର ଝରକାରେ ଦେଖା ଯାଆନ୍ତି ତାହେଲେ ସେ ମୋ ପାଇଁ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେଇ ଥାନ୍ତି। କିଛି କିଛି ସମୟରେ ଆଦିତ୍ୟ କୌଣସି କାମ କରିବା ସମୟରେ ଝରକା ବାଟେ ବାହାରକୁ ଚାହିଁ ଥିବାର ଦେଖା ଯାଇଥାଏ ଓ ଯୁବତୀ ମାନେ ଏହି ସମୟକୁ ଯେମିତି ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି। କି ତୁମ୍ଭକୀୟ ଶକ୍ତି ଅଛି କେଜାଣି ସମସ୍ତେ ଏକ ରକମ ପାଗଳ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ।

ଏବେ ବି କିଛି ସ୍ମୃତି ଅର୍ପିତା ଙ୍କ ମନରେ ଗୋଟିଏ ଅଲିଭା ଦାଗ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି। ସେ ଦିନ ଥାଏ ନଭେମ୍ବର ୨୦, ଶୀତୁଆ ସକାଳ ସହିତ କାକର ଭିଜା ପୃଥ୍ବୀ ଗୋଟିଏ ଆନନ୍ଦ ମୟ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରି ଥାଏ। ସେଦିନ ଥାଏ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ୨୧ ତମ ଜନ୍ମ ଦିନ। ମାଆ ତୁଳସୀ ସକାଳୁ ଉଠି ଚକ୍କୁଳି ପିଠା କରି ସାଇ ପିଲା ଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶମ୍ଭୁକୁ ତାଙ୍କ ପକାଇଥାଏ। ହେଲଟି ଶୁଣିଛ ଶୀଘ୍ର ଗାଧୋଇ କି ମୋ ଆଦି ପାଇଁ ଟିକେ ପିଠା ନେଇ ଜା ସେ ପ୍ରଧାନ ଘର ଟୋକାକୁ ଦେଇ ଆସିବ ସେ ୫ଟା ଟ୍ରେନ ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଯିବ। ମୋ ଆଦି ସେମିତି ବସିଥିବ ମୋ ପିଠା ଟିକେ ପାଟିରେ ଦେବା ପାଇଁ। ତୁମେ ଶୀଘ୍ର ଜା ବା। ଶମ୍ଭୁ ତର ତର ହୋଇ ଦୌଡିଲା ପ୍ରଧାନ ଘରକୁ ଆଦି ପାଇଁ।

ଏପଟେ ଆଦିତ୍ୟ ବସି ଥାଏ ମନ ମାରି ଆଜି କାହିଁକି ଭାରି ମନେ ପଡୁଛି ମାଆ ଆଉ ବାବା କଥା। ହେଲେ କାହାକୁ ବା କହିବ ସେ। ବାହାର ଟା ସିନା ବହୁତ ଗାନ୍ଧିର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଆଦି ଙ୍କର ଭିତର ଟା ଏବେ ବି ଛୋଟିଆ ପିଲା ଭଳି କଅଁଳା।

ଯାହା ହେଉ ଆଜି, ଆଦି ନିଜର ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ପାଖରେ ଥିବା ବୃଦ୍ଧା ଶ୍ରାମକୁ ଯିବେ ସବୁ ବର୍ଷ ପରି। ସବୁ ଦିନେ ୫ଟଙ୍କିଆ Coinକୁ ରଖୁଥିବା କୁମ୍ଭିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲା ପରେ ସେଥିରୁ ବାହାରିଲା ୫୧୫୦୦/- ଙ୍କା। ଆଉ ଆଦି ସବୁ ବର୍ଷ ପରି ଆଜି ବି ଚାଲିଲା ଏକ ନମ୍ବର ମାର୍କେଟକୁ ୧୦ ଜଣ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ଙ୍କୁ କିଛି ନହେଲେ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ନୂଆ ଲୁଗା ନହେଲେ ଗାମୁଛା ତ ଭେଟି ଦେଇ ପାରିବ।

ଦିନ ୧୨ଟା ପାଖାପାଖି ପହଞ୍ଚି ଯାଇ ଥାଏ ବୃଦ୍ଧା ଆଶ୍ରମରେ, ଯେମିତି ଲାଗୁ ଥାଏ ବୃଦ୍ଧଶ୍ରାମର ସମସ୍ତ ମାଟି ଗୋଡ଼ି ମନେ ରଖୁଛନ୍ତି ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କୁ। ସବୁ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ଯେମିତି କୋଟି ନିଧି ପାଇଲା ପରି ଦଉଡ଼ି ଆସିଲେ ଆଦି ପାଖକୁ ଆଉ କିଏ ଗେଲ କରି ଦେଉଥାଏ, ତ କିଏ ପଣତ କାନିରେ ଝାଳ ପୋଛି ବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ। କିଏ ମୋ ପୁଅ କେତେ କଲା କାଠ ପଡ଼ି ଗଲାଣି ବୋଲି କିଏ କହୁଛି ତ କିଏ ପୁଣି ଆଦି ଉପରେ କାହାର ନଜର ନା ଲାଗୁ ବୋଲି ଛାରୁଣି ମୁଠାରେ ଝାଡ଼ି ଦେଲାଣି।

ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଭିତରୁ ବାସୁ ଅଙ୍କଳ ବାହାରି ଆସିଲେ ଆଉ କହିଲେ, ଆଦି ବୋଧେ କାଲି ଠାରୁ ଆମ ମାନଙ୍କ ରହିବାକୁ ଛାତ ନ ଥିବ। ଆଉ ଲଥ କରି ବସି ପଡ଼ିଲେ ପିଣ୍ଡା ଉପରେ। ଆଖିର ଉତ୍ତପ୍ତ ଲୁହକୁ ମଇଳା ଗାମୁଛାରେ ପୋଛି ଦୀର୍ଘ ଶ୍ୱାସ ଟିଏ ନେଲେ।

ବାସୁ ଅଙ୍କଳ ହେଲେ ବୃଦ୍ଧଶ୍ରାମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା, ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ବୋହୂ ଙ୍କ ଠାରୁ ବିତାଡ଼ିତ ହେଲା ପରେ ନିଜର GPF ଟଙ୍କାରେ ୧୦ ବର୍ଷ ତଳେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ସେହି ବୃଦ୍ଧଶ୍ରାମକୁ ଆଉ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ୧୦ ବର୍ଷ ହୋଇ ଗଲାଣି। ସହର ମଝି ଜାଗାରେ ଥିବାରୁ କେତେ କେତେ ମୁଷ୍ଟିମେୟ, ପୁଞ୍ଜିପତି ଙ୍କ ଶିକାର ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି।

ଠିକ୍ ଗୋଟିଏ ମାସ ପୂର୍ବର ଘଟଣା ହଟାଡ଼ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ତିନୋଟି ବିଦେଶୀ ଗାଡ଼ି ଆସି ଲାଗିଲା ବୃଦ୍ଧଶ୍ରାମ ଆଗରେ।

ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ଭାବିଲେ ବୋଧେ କେହି ବଡ଼ ଲୋକ ହୋଇଥିବେ କିଛି donation ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି। ହେଲେ ସେ କଣ ଜାଣିଥିଲେ ଏମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦଲାଲ ବୋଲି। ପ୍ରଥମେ ଆସି ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେଉଛୁ ତୁମେ ଆମ କଥା ମାନିବ। ତିନୋଟି ବ୍ୟାଗ୍ ଏଇଠି ରହିବ। ଆଉ ୧୦ ଦିନ ପରେ ଆମେ ଆସି କି ନେବୁ। ବ୍ୟାଗ୍ କୁ ଯେମିତି କେହି ଦେଖିବିନି ଆଉ ତୁମେ କାହାକୁ କିଛି କହିବିନି।

ବାସୁ ଅଙ୍କଲ କଣ ଅଛି ପଚାରିବାରୁ, ଜଣେ କହି ଉଠିଲା, ଏ ବୁଢ଼ା ଯେତିକି ର ଲୋକ ସେତିକି ର କଥା କହ। ବେଶୀ କହିବୁ ତ ତୋ ଆଶ୍ରମ ଉଠି ଯିବ। ତୁ ବୋଧେ ଜାଣିନୁ କାହା କଥା ରେ କଥା ହେଉଛି। ଏଇଟା ଖୋଦ୍ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ଜିନିଷ।

ଯଦି ନ ରଖୁ ଅବସ୍ଥା ସାଙ୍ଗାତିକ ହେବ। ବାସୁ ଅଙ୍କଲ କିଛି କହିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଜଣେ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖୋଲି ରଖୁ ଦେଲା ଆଉ ଜଣେ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ଭିତରୁ ରିଭର୍ ବଲ୍ ବାହାର କରି ରଖିଲା।

ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ଜଣେ ସଜ୍ଜୋଟ ଓ ନିର୍ଭୀକ ଲୋକ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେ ସବୁ ଖାତିର ନକରି କହିଲେ, ମୁଁ ଏବେ Police Commission ଙ୍କୁ ଫୋନ କରୁଛି। ଏତିକି କହୁ କହୁ ପୋଲିସ ସାଇରନ୍ ରାସ୍ତା ଉପରେ ବାଜି ବାଜୁ ଲାଗିଲା। ଦୁଇ ଜଣ ପୋଲିସ ଉଚ୍ଚ ପଦସ୍ଥ ଅଧିକାରୀ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆସିଗଲେ ଆଶ୍ରମ କୁ ଏବଂ କହିଲେ, ଏ ବୁଢ଼ା ସାର୍ ମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ମାନି ଜା ନହେଲେ କାଲି ସକାଳେ ଜେଲ ଭିତରେ ଚକି ପେଶିବୁ।

ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଜିଦ୍, ନା ମୁଁ ଅନ୍ୟାୟ କରିବି ନା ଅନ୍ୟାୟ ଜିନିଷ ମୋ ଆଶ୍ରମ ରେ ରଖିବାକୁ ଦେବି।

ବୋଧ ହୁଏ ଉଗବାନ ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ କି କଣ ହଟାତ କାହାର ଫୋନ ଆସିଲା ଆଉ ସେପଟୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା କି ମନ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ଫାର୍ମ ହାଉସ କୁ ଯିବା ପାଇଁ। ଆଉ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ସବୁ ଗାଡ଼ି ଫାର୍ମ ହାଉସ ଆଡ଼େ ମୁହାଁଇଲେ।

ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ଉଗବାନ ଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିବାକୁ ଯାଇ କହିଲେ,

କାଳିଆ ଏଇଟା ତୋର ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା, ତୁ କଣ ମୋତେ ଜାଣି ପାରିଲୁନି, ଏତେ ଦିନ ପରେ ବି ତୋର ପରୀକ୍ଷା ସରୁନି। ଜନ୍ମ ରୁ ସବୁରୀ ବର୍ଷ ହେଲା କେବଳ ତୋ ଛତା ଆଉ ମୁଁ କେବେ କାହାକୁ ଭରଷା କରିନି କିମ୍ବା କାହାକୁ ମୋ ଦୁଃଖ କହିନି। ଯାହା କୁ ଭରସା କରି ମୁଁ ଜୀବନ ର ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଦେଇ ଦେଲି, ସେମାନେ ତ ମୋର ହେଲେନି, ହେଲେ ସବୁ ଦିନେ ମୁଁ ତୋ ଚକା ଆଖିକୁ ଥରେ ମନ ଭରି ଦେଖେ ଆଉ ତୋତେ ଟିକେ ନମସ୍କାର କରେ ଆଉ ଲାଗେ ଯେମିତି ତୋର ସେହି ଖଣ୍ଡିଆ ହାତ ମୋ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ତୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଉ। ଆଉ ନଟଖଟ କାଳିଆ ତୁ ସବୁ ବେଳେ ଲେଟ ରେ କରୁ, ଆଉ ସବୁ ନାଟ ଦେଖିଲା ପରେ। (ଧାର ଧାର ଲୁହ ବହୁ ଯାଉ ଥାଏ ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ଙ୍କ ଦୁଇ ଆଖିରୁ, ଜଗନ୍ନାଥ ଫଟୋ କୁ ଦେଖି, ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ ଭକ୍ତ ଆଉ ଉଗବାନ ଙ୍କ ଏକ ଅପୂର୍ବ ମିଲନ ର ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋରମ ଆଉ ଭକ୍ତିମୟ ପରିବେଶ)।

ତାର ଠିକ୍ ଦୁଇ ଦିନ ପରେ BDA office ରୁ ନୋଟିସ ଆସିଲା, unauthorised areas ରେ ଘର କରିଥିବାରୁ ଆସନ୍ତା ୧୫ ଦିନ ଭିତରେ ଖାଲି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ। ଆଉ ଏହି ଜାଗାରେ ବସ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ର

expansion ହେବ ।

ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ପୁଣି ଥରେ ଭାବ ବିହୋଇ, କାରଣ ସେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଯେତେ ବେଳେ କୁରୁ ସଭାରେ ସାରା ସଂସାର ଦୌପଦୀ ଙ୍କୁ ଦୁଃଖାସନ କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରି ପାରୁ ଥିଲେ ଆଉ ଦୌପଦୀ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବିଶ୍ୱ ବିଜେତା ସ୍ୱାମୀ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶା ଛାଡ଼ି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପିତ ହେଲା ପରେ ହିଁ ସେହି ନଟଖଟ କାଳିଆ ହିଁ । କୋଟି ବସ୍ତୁ ଦେଇ ଥିଲା ।

ତେଣୁ ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ଆଉ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପିତ କରି ଦେଇଥିଲେ ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ସୃଷ୍ଟି କୁ ସେହି ଜାଗା କାଳିଆ ଆଗରେ । ଆଉ କିଏ ଜାଣିଥିଲା ଆଜି ହିଁ ଆଦିତ୍ୟ ଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନ ରେ ଏ ସବୁ ଘଟିବାର ଥିଲା । ବୋଧ ହୁଏ ଏ ସବୁ କାଳିଆ ର ସର୍ଜନା । ମନେ ମନେ ବୁଡ଼ି ଯିବା ଲୋକର କୁଟା ଖୁଅ କୁ ଆଶା ପରି , ଆଦିତ୍ୟ କୁ ଦେଖିଲା ପରେ ବାସୁ ଅଙ୍କଲ ଙ୍କ ମନରେ ଆଶାର କ୍ଷୀଣ । ଧରାଟିଏ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଯେମିତି । ଯେମିତି ଲାଗୁଛି, ଆଦିତ୍ୟ ସତରେ ଆଉ କେହି ନୁହନ୍ତି, ଏ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ରେ , ଅନ୍ଧକାର କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଲୋପ କରିବା ପାଇଁ ବୋଧେ ସ୍ୱର୍ଗ ରୁ ସ୍ୱୟଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ପୃଥିବୀକୁ ନୁହେଁ ଏହି ବୃକ୍ଷଗ୍ରମ୍ କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛନ୍ତି ।

ସତରେ କଣ ନିଜର ୧୫ ବର୍ଷ ର ପରିଗ୍ରମ କୁ ଏହି ମୁଷ୍ଟିମେୟ, ଆନ୍ୟୟି , ଅତ୍ୟାଚାରୀ କଠୋର ହୃଦୟ ବାନ ଲୋକଙ୍କ କଠୋରତା ଆଗରେ ଧୁଳି ସାତ ହୋଇଯିବ ? ବହୁତ ବଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନବାଚି ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛି ଆଦିତ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ । କଣ କଲେ ଏହି ଜରାଗ୍ରମ ର ଶରୀର ରେ ପ୍ରାଣ ର ସଂଚାର କରିବ ?

ଆଉ ବୋଧେ ୨ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ BDA ର Enforcement Team ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯିବେ । ଆଦିତ୍ୟ କୁ କିଛି କରି ବାକୁ ପଡ଼ିବ । କଲେଜ ହଷ୍ଟେଲ ବେଶୀ ବାଟ ନୁହେଁ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ହଷ୍ଟେଲ କୁ ଫୋନ ଲଗାଇଲେ ଆଦିତ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ଗାର୍ଲ୍ ହଷ୍ଟେଲ କୁ ଫୋନ ଲଗାଇଲେ , ଅର୍ପିତା ଯେମିତି ଫୋନ କୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଥିଲେ କି କଣ ଫୋନ ଉଠାଇବା ଆଗରୁ କହିଲେ ଆଦିତ୍ୟ କୁହ ।

ଆଦିତ୍ୟ ଚିହ୍ନା ସ୍ୱର ଟିଏ ଶୁଣି ସବୁ କଥା କହିଲେ , ତାପରେ ତ ହଷ୍ଟେଲ ରୁ ସମସ୍ତ ପିଲା ଙ୍କ ସୁଅ ଛୁଟି ଚାଲିଲା ଜରାଆଗ୍ରମ ଆଡ଼େ । କାହିଁ କୁଆଡୁ ୫୦୦ ଜଣ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଙ୍କ ସମାଗମ ରାସ୍ତା ଘାଟ ଜାମ, ବସ, ଅଟୋ, ବାଇକ୍ ରାଜା ରାସ୍ତା ସବୁ ଆଡ଼େ କେବଳ ବିଜେବି କଲେଜ ର ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ । କେହି ହାତ ରେ ହକି ଷ୍ଟିକ୍ ଧରିଛନ୍ତି , ତ କେହି କେହି ସାଇକେଲ ଚେନ୍ , ଆଉ କେହି କେହି ବଡ଼ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୁହା ରଡ଼ ସବୁ ଧରି ଚାଲିଛନ୍ତି , ଯେମିତି ଲାଗୁଥାଏ କିଛି ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧ ର ଅୟମାରମ୍ଭ । ଏତେ ପିଲା ଙ୍କୁ ଦେଖି ରାସ୍ତା ଘାଟ, ଗଛ ଲତା, ଗାଡ଼ି ଘୋଡ଼ା ଯେମିତି ସୁବ ଆଉ ନିର୍ବିକାର ।

ପ୍ରାୟ ୩୦ ମିନିଟ୍ ଭିତରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ କଳ୍ପନା ର ରାଜ ରାସ୍ତାରେ, କୋଟ ଆଉ BMC office , Fire station ର କର୍ମଚାରୀ ମାନେ ଭୟ ଆଉ ଏକ ଆଶଙ୍କା ରେ ସୁବ ଆଉ ନିରୁପାୟ । ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣ ଙ୍କ ମନରେ ଗୋଟିଏ ସୁଷ୍ଟ ଘୃଣିବାତ୍ୟା ଟିଏ ତିଆରି ହୋଇ ସାରିଲାଣି ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ବିଜେବି କଲେଜ ର ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ପରେ । ଟ୍ରାଫିକ ପୋଲିସ

Intro